Официален вестник на Европейския съюз

C 303

Издание на български език

Информация и известия

Година 57

8 септември 2014 г.

Съдържание

IV *Информация*

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2014/C 303/02 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V *Становища*

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2014/C 303/03 Дело C-675/13 P: Жалба, подадена на 16 декември 2013 г. от Zoo Sport Ltd срещу решението, постановено на 16 октомври 2013 г. от Общия съд (първи състав) по дело T-455/12, Zoo Sport Ltd/ Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) при встъпила по делото пред Общия страна K-2 Corp. 2

2014/C 303/04 Дело C-676/13 P: Жалба, подадена на 17 декември 2013 г. от Zoo Sport Ltd срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 16 октомври 2013 г. по дело T-453/12, Zoo Sport Ltd/ Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) и встъпилата страна в производството пред Общия съд K-2 Corp. 2

2014/C 303/05 Дело C-28/14: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Częstochowie (Полша), постъпило на 20 януари 2014 г. — Ryszard Pańczyk/Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Admnistrcji w Warszawie 3

BG

2014/C 303/06 Дело C-101/14 P: Жалба, подадена на 20 февруари 2014 г. от Brown Brothers Harriman & Co. срещу определението, постановено на 9 декември 2013 г. от Общия съд (девети състав) по дело T-389/13, Brown Brothers Harriman & Co./Служба за хармонизиране на вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) . . . 3

2014/C 303/07 Дело C-191/14: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Австрия), постъпило на 17 април 2014 г. — Borealis Polyolefine GmbH срещу Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft . . . 3

2014/C 303/08 Дело C-192/14: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Австрия), постъпило на 17 април 2014 г. — OMV Refining & Marketing GmbH срещу Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft . . . 5

2014/C 303/09 Дело C-226/14: Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 8 май 2014 г. — Eurogate Distribution GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Stadt . . . 6

2014/C 303/10 Дело C-228/14: Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 12 май 2014 г. — DHL Hub Leipzig GmbH/Hauptzollamt Braunschweig . . . 7

2014/C 303/11 Дело C-229/14: Преюдициално запитване от Arbeitsgericht Verden (Германия), постъпило на 12 май 2014 г. — Ender Balkaya/Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH . . . 8

2014/C 303/12 Дело C-241/14: Преюдициално запитване от Finanzgericht Baden-Württemberg (Германия), постъпило на 16 май 2014 г. — Roman Bukovansky/Finanzamt Lörrach . . . 8

2014/C 303/13 Дело C-242/14: Преюдициално запитване от Landgerichts Mannheim (Германия), постъпило на 19 май 2014 г. — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH/Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel и Gerhard Vogel . . . 9

2014/C 303/14 Дело C-245/14: Преюдициално запитване от Handelsgericht Wien (Австрия), постъпило на 21 май 2014 г. — Thomas Cook Belgium NV срещу Thurner Hotel GmbH . . . 10

2014/C 303/15 Дело C-251/14: Преюдициално запитване от Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 26 май 2014 г. — György Balázs/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága . . . 10

2014/C 303/16 Дело C-255/14: Преюдициално запитване от Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 27 май 2014 г. — Robert Michal Chmielewski/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága . . . 11

2014/C 303/17 Дело C-256/14: Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 28 май 2014 г. — Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA/Autoridade Tributária e Aduaneira . . . 12

2014/C 303/18 Дело C-257/14: Преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam (Нидерландия), постъпило на 28 май 2014 г. — C. van der Lans/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV . . . 12

2014/C 303/19 Дело C-270/14 P: Жалба, подадена на 3 юни 2014 г. от Debonair Trading Internacional Ld[a] срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 3 април 2014 г. по дело T-356/12, Debonair Trading Internacional Ld[a]/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) . . . 14

2014/C 303/20 Дело C-274/14: Преюдициално запитване от Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Испания), постъпило на 5 юни 2014 г. — Banco de Santander S.A. . . . 15

2014/C 303/21 Дело C-276/14: Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 5 юни 2014 г. — Gmina Wroclaw/Minister Finansów 16

2014/C 303/22 Дело C-277/14: Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 5 април 2014 г. — PPUH Stehcemp Sp. j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi. 16

2014/C 303/23 Дело C-278/14: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Alba Iulia (Румъния), постъпило на 6 юни 2014 г. — SC Enterprise Focused Solutions SRL/Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia 17

2014/C 303/24 Дело C-279/14: Преюдициално запитване от Landgericht Hannover (Германия), постъпило на 6 юни 2014 г. — Catharina Smets, Franciscus Vereijken срещу TUIfly GmbH 18

2014/C 303/25 Дело C-287/14: Преюдициално запитване от Gyulai Törvényszék (Унгария), постъпило на 11 юни 2014 г. — Eurospeed Ltd/Szegedi Törvényszék 18

2014/C 303/26 Дело C-288/14: Преюдициално запитване от Tribunalul Timiș (Румъния), постъпило на 12 юни 2014 г. — Silvia Ciup/Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara 19

2014/C 303/27 Дело C-291/14 P: Жалба, подадена на 12 юни 2014 г. от Faci SpA срещу решението, постановено от Общия съд (трети.състав) на 20 март 2014 г. по дело T-46/10, Faci SpA/Европейска комисия 20

2014/C 303/28 Дело C-293/14: Преюдициално запитване от Obersten Gerichtshof (Австрия.), постъпило на 13 юни 2014 г. — Gebhart Hiebler срещу Walter Schlagbauer 21

2014/C 303/29 Дело C-295/14: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 16 юни 2014 г. — DOW Benelux u. a./Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu 21

2014/C 303/30 Дело C-297/14: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 17 юни 2014 г. — д-р Rüdiger Hobohm срещу Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL. 22

2014/C 303/31 Дело C-298/14: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 16 юни 2014 г. — Alain Laurent Brouillard/Конкурсна комисия за назначаване на съдебни помощници в Cour de cassation, État belge 23

2014/C 303/32 Дело C-300/14: Преюдициално запитване от Hof van Beroep te Antwerpen (Белгия), постъпило на 20 юни 2014 г. — Imtech Marine Belgium NV/Radio Hellenic SA 24

2014/C 303/33 Дело C-301/14: Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 24 юни 2014 г. — Pfotenhilfe-Ungarn e.V. срещу Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein 25

2014/C 303/34 Дело C-306/14: Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 25 юни 2014 година — Директор на Агенция „Митници"/„Биовет" АД 26

2014/C 303/35 Дело C-312/14: Преюдициално запитване от Ráckevei Járásbíróság (Унгария), постъпило на 1 юли 2014 г. — Banif Plus Bank Zrt./Márton Lantos y Mártonné Lantos. 27

2014/C 303/36 Дело C-316/14: Преюдициално запитване от Amtsgericht Rüsselsheim (Германия), постъпило на 2 юли 2014 г. — Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock/Condor Flugdienst GmbH . 28

2014/C 303/37 Дело C-317/14: Иск, предявен на 2 юли 2014 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия. 28

2014/C 303/38 Дело C-330/14: Преюдициално запитване от Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 8 юли 2014 г. — Szemerey Gergely/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve 29

2014/C 303/39 Дело C-331/14: Преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Словения), постъпило на 8 юли 2014 г. — Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma/Република Словения — Министерство на финансите. 30

2014/C 303/40 Дело C-334/14: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons. (Белгия), постъпило на 9 юли 2014 г. — État belge/Nathalie De Fruytier 31

Общ съд

2014/C 303/41 Дело T-189/14 R: Определение на председателя на Общия съд от 25 юли 2014 г. — Deza/ECHA (Обезпечително производство — Достъп до документите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Притежавани от ECHA документи, съдържащи данни, предоставени от предприятие в рамките на неговото искане за издаване на разрешение за пускане на пазара на химическо вещество — Решение да се предостави на трето лице достъпа до документите — Молба за спиране на изпълнението — Неотложност — Fumus boni juris — Претегляне на интересите) 32

2014/C 303/42 Дело T-420/14: Жалба, подадена на 11 юни 2014 г. — Wine in Black/СХВП — Quinta do Noval — Vinhos (Wine in Black) 33

2014/C 303/43 Дело T-422/14: Жалба, подадена на 11 юни 2014 г. — Viscas/Комисия 33

2014/C 303/44 Дело T-424/14: Жалба, подадена на 11 юни 2014 г. — ClientEarth/Комисия 34

2014/C 303/45 Дело T-425/14: Жалба, подадена на 11 юни 2014 г. — ClientEarth/Комисия 35

2014/C 303/46 Дело T-441/14: Жалба, подадена на 16 юни 2014 г. — Brugg Kabel и Kabelwerke Brugg/Комисия . . 36

2014/C 303/47 Дело T-444/14: Жалба, подадена на 12 юни 2014 г. — Furukawa Electric/Комисия 38

2014/C 303/48 Дело T-445/14: Жалба, подадена на 16 юни 2014 г. — ABB v Комисия 39

2014/C 303/49 Дело T-450/14: Жалба, подадена на 17 юни 2014 г. — Sumitomo Electric Industries and J-Power Systems/Комисия 40

2014/C 303/50 Дело T-451/14: Жалба, подадена на 16 юни 2014 г. — Fujikura/Комисия 41

2014/C 303/51 Дело T-453/14: Жалба, подадена на 13 юни 2014 г. — Pannonhalmi Főapátság/Парламент 42

2014/C 303/52 Дело T-460/14: Жалба, подадена на 18 юни 2014 г. — AETMD/Съвет 43

2014/C 303/53 Дело T-463/14: Жалба, подадена на 24 юни 2014 г. — Österreichische Post/Комисия 44

2014/C 303/54 Дело T-486/14: Жалба, подадена на 25 юни 2014 г. — Stavytskyi/Съвет 45

2014/C 303/55 Дело T-507/14: Иск, предявен на 1 юли 2014 г. — Vidmar и др./Европейски съюз 46

2014/C 303/56 Дело T-510/14: Жалба, подадена на 3 юли 2014 г. — — Staywell Hospitality Group/СХВП– Sheraton International IP (PARK REGIS) 47

2014/C 303/57 Дело T-513/14: Жалба, подадена на 7 юли 2014 г. — GreenPack/СХВП (greenpack) 48

2014/C 303/58 Дело T-514/14: Жалба, подадена на 9 юли 2014 г. — Hispavima/Комисия 49

2014/C 303/59 Дело T-519/14: Жалба, подадена на 10 юли 2014 г. Grupo Morera & Vallejo и DSA/Комисия 49

2014/C 303/60 Дело T-520/14: Жалба, подадена на 11 юли 2014 г. — bd breyton-design/СХВП (RACE GTP). 50

2014/C 303/61 Дело T-525/14: Жалба, подадена на 13 юли 2014 г. — Compagnie générale des établissements Michelin/СХВП — Continental Reifen Deutschland (XKING) 51

2014/C 303/62 Дело T-526/14: Жалба, подадена на 14 юли 2014 г. — Matratzen Concord/СХВП — Barranco Rodriguez (Matratzen Concord) 52

2014/C 303/63 Дело T-528/14: Жалба, подадена на 15 юли 2014 г. — Information Resources/СХВП (Growth Delivered) 52

2014/C 303/64 Дело T-529/14: Жалба, подадена на 14 юли 2014 г. — adp Gauselmann/СХВП (Multi Win) 53

2014/C 303/65 Дело T-530/14: Жалба, подадена на 11 юли 2014 г. — Verein StHD/СХВП (изображение на черна панделка) 54

2014/C 303/66 Дело T-532/14: Жалба, подадена на 17 юли 2014 г. — Alsharghawi/Съвет 55

2014/C 303/67 Дело T-539/14: Жалба, подадена на 16 юли 2014 г. — North Drilling/Съвет 55

2014/C 303/68 Дело T-541/14: Жалба, подадена на 18 април 2014 г. — Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris v СХВП — Vicente Gandía Pla (ILLIRIA) 56

2014/C 303/69 Съединени дела T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12 — T-102/12 и T-446/12: Определение на Общия съд от 12 юни 2014 г. — Makhlouf и др./Съвет 57

2014/C 303/70 Дело T-641/13: Определение на Общия съд от 8 юли 2014 г. — Gemeente Bergen op Zoom/Комисия 58

2014/C 303/71 Дело T-28/14: Определение на Общия съд от 25 юни 2014 г. — José Manuel Baena Grupo/СХВП — Neuman (Изображение на седнала фигура) 58

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*

(2014/C 303/01)

Последна публикация

ОВ C 292, 1.9.2014 г.

Предишни публикации

ОВ C 282, 25.8.2014 г.

ОВ C 261, 11.8.2014 г.

ОВ C 253, 4.8.2014 г.

ОВ C 245, 28.7.2014 г.

ОВ C 235, 21.7.2014 г.

ОВ C 223, 14.7.2014 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 16 декември 2013 г. от Zoo Sport Ltd срещу решението, постановено на 16 октомври 2013 г. от Общия съд (първи състав) по дело T-455/12, Zoo Sport Ltd/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) при встъпила по делото пред Общия страна K-2 Corp.

(Дело C-675/13 P)

(2014/C 303/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Zoo Sport Ltd (представител: I. Rungg, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) и K-2 Corp.

С определение от 15 юли 2014 г. Съдът (шести състав) обяви жалбата за недопустима.

Жалба, подадена на 17 декември 2013 г. от Zoo Sport Ltd срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 16 октомври 2013 г. по дело T-453/12, Zoo Sport Ltd/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) и встъпилата страна в производството пред Общия съд K-2 Corp.

(Дело C-676/13 P)

(2014/C 303/03)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Zoo Sport Ltd (представител: I. Rungg, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) и K-2 Corp.

С определение от 15 юли 2014 г. Съдът (шести състав) постанови, че жалбата е недопустима.

Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Częstochowie (Полша), постъпило на 20 януари 2014 г. — Ryszard Pańczyk/Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Admnistrcji w Warszawie

(Дело C-28/14)

(2014/C 303/04)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Czestochowie

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ryszard Pańczyk

Ответник: Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Admnistrcji w Warszawie

С определение от 12 юни 2014 г. Съдът установи, че явно няма компетентност да се произнесе по поставените от Sąd Okręgowy w Czestochowie преюдициални въпроси.

Жалба, подадена на 20 февруари 2014 г. от Brown Brothers Harriman & Co. срещу определението, постановено на 9 декември 2013 г. от Общия съд (девети състав) по дело T-389/13, Brown Brothers Harriman & Co./Служба за хармонизиране на вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-101/14 P)

(2014/C 303/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Brown Brothers Harriman & Co. (представители: P. Leander, T. Kronhöffer, advocates)

Друга страна в производството: Служба за хармонизиране на вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

С определение от 17 юли 2014 г. Съдът (трети състав) прие жалбата за недопустима.

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Австрия), постъпило на 17 април 2014 г. — Borealis Polyolefine GmbH срещу Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Дело C-191/14)

(2014/C 303/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Страни в главното производство

Жалбоподател: Borealis Polyolefine GmbH

Ответник: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Преюдициални въпроси

1) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС ([1]) и нарушава ли то член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО ([2]), като изключва от основата за изчисляване по член 10а, параграф 5, второ тире, букви а) и б) емисиите, свързани с отпадъчните газове, произвеждани от инсталациите, попадащи в обхвата на приложение I към Директива 2003/87/ЕО, съответно топлината, която се използва от инсталациите, изброени в приложение I към Директива 2003/87/ЕО и която се получава от съоръженията за комбинирано производство на топло- и електроенергия, за които са предвидени безплатни квоти съгласно член 10а, параграф 1 и член 10а, параграф 4 от Директива 2003/87/ЕО и Решение 2011/278/ЕС ([3])?

2) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли то член 3, букви д) и ф) от Директива 2003/87/ЕО, самостоятелно и/или във връзка с член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО, като определя, че емисиите на CO_2, свързани с отпадъчните газове, произвеждани от инсталациите, попадащи в обхвата на приложение I към Директива 2003/87/ЕО, съответно топлината, която се използва от инсталациите, които попадат в обхвата на приложение I към Директива 2003/87/ЕО и която се произвежда от съоръженията за комбинирано производство на топло- и електроенергия, са емисии от „производители на електроенергия“?

3) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли то целта на Директива 2003/87/ЕО, като създава асиметрия, при която емисиите, свързани с изгарянето на отпадъчните газове и произведената от комбинираното производство на топлоенергия и електроенергия топлина са изключени от основата за изчисляване по член 10а, параграф 5, второ тире, букви а) и б), докато те дават право на безплатно разпределяне на квоти съгласно член 10а, параграфи 1 и 4 от Директива 2003/87/ЕО и съгласно Решение 2011/278/ЕС?

4) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли то член 290 ДФЕС и член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО, поради това че член 15, параграф 3 от него изменя член 10а, параграф 5, второ тире, букви а) и б) от Директива 2003/87/ЕО, като заменя позоваването на „инсталации, които не са обхванати от параграф 3“ с „инсталации, които не са производители на електроенергия“?

5) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли то член 23, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО, поради това че не е издадено въз основа на процедура по регулиране с контрол, която се изисква в член 5а от Решение 1999/468/ЕО на Съвета и член 12 от Регламент 182/2011/ЕС?

6) Трябва ли член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че изключва задържането на безплатното разпределяне на квоти въз основа на незаконно изчисление на фактора за междусекторна корекция?

7) Трябва ли член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО, самостоятелно и/или във връзка с член 15, параграф 3 от Решение 2011/278/ЕС да се тълкува в смисъл, че изключва прилагането на национална разпоредба, която предвижда прилагане на незаконно изчисления единен фактор за междусекторна корекция, както е установен в член 4 от Решение 2013/448/ЕС и в приложение II към него спрямо безплатното разпределяне на квоти в дадена държава членка?

8) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли то член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО, като включва само емисии от инсталации, които са обхванати от общностната схема от 2008 г., така че изключва тези емисии, свързани с дейности, обхванати от общностната схема от 2008 г. (в измененото приложение I към Директива 2003/87/ЕО), когато тези дейности се извършват в инсталации, които вече са били обхванати от общностната схема преди 2008 г.?

9) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли то член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО, като включва само емисии от инсталации, обхванати от общностната схема от 2013 г., така че изключва тези емисии, свързани с дейности, обхванати от общностната схема от 2013 г. (в измененото приложение I към Директива 2003/87/ЕО), когато тези дейности се извършват в инсталации, обхванати вече от общностната схема преди 2013 г.?

([1]) Решение на Комисията от 5 септември 2013 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 240, стр. 27.

([2]) Директива на Европейския Парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78.

([3]) Решение на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 130, стр. 1.

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Австрия), постъпило на 17 април 2014 г. — OMV Refining & Marketing GmbH срещу Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Дело C-192/14)

(2014/C 303/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Страни в главното производство

Жалбоподател: OMV Refining & Marketing GmbH

Ответник: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Преюдициални въпроси

1) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС ([1]) и нарушава ли то член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО ([2]), като изключва от основата за изчисляване по член 10а, параграф 5, второ тире, букви а) и б) емисиите, свързани с отпадъчните газове, произвеждани от инсталациите, попадащи в обхвата на приложение I към Директива 2003/87/ЕО, съответно топлината, която се използва от инсталациите, изброени в приложение I към Директива 2003/87/ЕО и която се получава от съоръженията за комбинирано производство на топло- и електроенергия, за които са предвидени безплатни квоти съгласно член 10а, параграф 1 и член 10а, параграф 4 от Директива 2003/87/ЕО и Решение 2011/278/ЕС ([3])?

2) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли то член 3, букви д) и ф) от Директива 2003/87/ЕО, самостоятелно и/или във връзка с член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО, като определя, че емисиите на CO_2, свързани с отпадъчните газове, произвеждани от инсталациите, попадащи в обхвата на приложение I към Директива 2003/87/ЕО, съответно топлината, която се използва от инсталациите, които попадат в обхвата на приложение I към Директива 2003/87/ЕО и която се произвежда от съоръженията за комбинирано производство на топло- и електроенергия, са емисии от „производители на електроенергия“?

3) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли то целта на Директива 2003/87/ЕО, като създава асиметрия, при която емисиите, свързани с изгарянето на отпадъчните газове и произведената от комбинираното производство на топлоенергия и електроенергия топлина са изключени от основата за изчисляване по член 10а, параграф 5, второ тире, букви а) и б), докато те дават право на безплатно разпределяне на квоти съгласно член 10а, параграфи 1 и 4 от Директива 2003/87/ЕО и съгласно Решение 2011/278/ЕС?

4) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли то член 290 ДФЕС и член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО, поради това че член 15, параграф 3 от него изменя член 10а, параграф 5, второ тире, букви а) и б) от Директива 2003/87/ЕО, като заменя позоваването на „инсталации, които не са обхванати от параграф 3“ с „инсталации, които не са производители на електроенергия“?

5) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли то член 23, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО, поради това че не е издадено въз основа на процедура по регулиране с контрол, която се изисква в член 5а от Решение 1999/468/ЕО на Съвета и член 12 от Регламент 182/2011/ЕС?

6) Трябва ли член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че изключва задържането на безплатното разпределяне на квоти въз основа на незаконно изчисление на фактора за междусекторна корекция?

7) Трябва ли член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО, самостоятелно и/или във връзка с член 15, параграф 3 от Решение 2011/278/ЕС да се тълкува в смисъл, че изключва прилагането на национална разпоредба, която предвижда прилагане на незаконно изчисления единен фактор за междусекторна корекция, както е установен в член 4 от Решение 2013/448/ЕС и в приложение II към него спрямо безплатното разпределяне на квоти в дадена държава членка?

8) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли то член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО, като включва само емисии от инсталации, които са обхванати от общностната схема от 2008 г., така че изключва тези емисии, свързани с дейности, обхванати от общностната схема от 2008 г. (в измененото приложение I към Директива 2003/87/ЕО), когато тези дейности се извършват в инсталации, които вече са били обхванати от общностната схема преди 2008 г.?

9) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли то член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО, като включва само емисии от инсталации, обхванати от общностната схема от 2013 г., така че изключва тези емисии, свързани с дейности, обхванати от общностната схема от 2013 г. (в измененото приложение I към Директива 2003/87/ЕО), когато тези дейности се извършват в инсталации, обхванати вече от общностната схема преди 2013 г.?

([1]) Решение на Комисията от 5 септември 2013 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 240, стр. 27.

([2]) Директива на Европейския Парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78.

([3]) Решение на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 130, стр. 1.

Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 8 май 2014 г. — Eurogate Distribution GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Stadt.

(Дело C-226/14)

(2014/C 303/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Eurogate Distribution GmbH

Ответник: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Преюдициални въпроси

1) Налице ли е противоречие с разпоредбите на Директива 77/388/ЕИО ([1]), ако с данък върху добавената стойност при внос се облагат стоки, реекспортирани под митнически надзор, тъй като са необщностни стоки, за които обаче е възникнало митническо задължение поради нарушение на задължението по член 204 от МК ([2]) — в конкретния случай поради несвоевременното изпълнение на задължението за вписване на извеждането на стоките от съответния митнически склад в предвидената за това материална отчетност, което вписване трябва да бъде извършено най-късно към момента на извеждането на съответните стоки?

   При отрицателен отговор на първия въпрос:

2) Разпоредбите на Директива 77/388/ЕИО задължително ли постановяват в подобни случаи тези стоки да се облагат с данък върху добавената стойност при внос или във връзка с това държавите членки разполагат с известна свобода на преценка?

   и

3) Следва ли съдържателят на митнически склад — приел за складиране в съответствие със сключен договор за предоставяне на услуги определена стока от трета страна в неговия митнически склад, без да може да се разпорежда с тази стока — да се разглежда като длъжник на данъка върху добавената стойност при внос, дължим вследствие на нарушението на неговото задължение по член 10, параграф 3, втора алинея от Директива 77/388/ЕИО във връзка с член 204, параграф 1 от МК, независимо че стоката не се използва за целите на извършваните от това лице облагаеми доставки по смисъла на член 17, параграф 2, буква а) от Директива 77/388/ЕИО?

([1]) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизирането на законодателствата на държавите членки по отношение на данъка върху оборота — Обща система за данък добавена стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58).

Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 12 май 2014 г. — DHL Hub Leipzig GmbH/Hauptzollamt Braunschweig

(Дело C-228/14)

(2014/C 303/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: DHL Hub Leipzig GmbH

Ответник: Hauptzollamt Braunschweig

Преюдициални въпроси

1) Следва ли да се смята, че данъкът върху добавената стойност при внос на стоки, реекспортирани под митнически надзор, тъй като са необщностни стоки, за които обаче е възникнало митническо задължение поради нарушение на задължението по член 204 от МК ([1]) — в конкретния случай поради пропуск да бъде завършен митническият режим външен транзит в Общността чрез представянето на стоките за митническо оформяне пред компетентната митница преди въвеждането им в съответната трета страна — не е бил законно дължим по смисъла на член 236, параграф 1 от ЦК във връзка с разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО ([2]), най-малкото при положение че за длъжник на този данък се смята лицето, носител на нарушеното задължение, без то да е разполагало с право да се разпорежда с посочените стоки?

([1]) Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58).

([2]) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Arbeitsgericht Verden (Германия), постъпило на 12 май 2014 г. — Ender Balkaya/Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

(Дело C-229/14)

(2014/C 303/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Arbeitsgericht Verden

Страни в главното производство

Ищец: Ender Balkaya

Ответник: Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

Преюдициални въпроси

1) Следва ли приложимото право на Съюза, и по-специално член 1, параграф 1, буква а) от Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения ([1]), да се тълкува смисъл, че не допуска национални разпоредби или практики, съгласно които при предвиденото в тази разпоредба изчисляване на броя на наетите работници не се отчитат членове на управителния орган на капиталово дружество, дори когато последните изпълняват дейността си под ръководството и контрола на друг орган на това дружество, получават възнаграждение за тази дейност и самите те не притежават дялове в дружеството?

2) Следва ли приложимото право на Съюза, и по-специално член 1, параграф 1, буква а) от Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения, да се тълкува смисъл, че съдържа императивно изискване при предвиденото в тази разпоредба изчисляване на броя на наетите работници като такива да се броят и лицата, които не получават възнаграждение от работодателя, но с финансова подкрепа и одобрение от отговорните за насърчаване на заетостта публични органи, на практика работят при него, за да придобият или задълбочат знания, или за да завършат професионално обучение („стажант“), или в смисъл, че държавите членки следва да предвидят национални разпоредби или практики в това отношение?

([1]) ОВ L 225, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 95.

Преюдициално запитване от Finanzgericht Baden-Württemberg (Германия), постъпило на 16 май 2014 г. — Roman Bukovansky/Finanzamt Lörrach

(Дело C-241/14)

(2014/C 303/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Baden-Württemberg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Roman Bukovansky

Ответник: Finanzamt Lörrach

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на Споразумението от 21 юни 1999 г. между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Швейцарската конфедерация, от друга страна, относно свободното движение на хора ([1]) (BGBl. II 2001 г., 810 и сл.), което е прието на 2 септември 2001 г. от Бундестага като закон (BGBl. II 2001 г., 810) и е влязло в сила на 1 юни 2002 г. („Споразумението относно свободното движение на хора“) — и по-специално преамбюлът, членове 1, 2, 21 от него и членове 7 и 9 от приложение I към него — да се тълкуват в смисъл, че не допускат работник, който се е преместил от Германия в Швейцария, няма швейцарско гражданство и от момента на преместването си в Швейцария е пограничен работник „в обратна посока“ по смисъла на член 15а, параграф 1 от DBA-Schweiz 1971/2002, да подлежи на облагане в Германия съгласно член 4, параграф 4 от DBA-Schweiz 1971/2002 във връзка с член 15а, параграф 1, четвърто изречение от DBA-Schweiz 1971/2002?

([1]) ОВ L 114, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 74, стр. 97.

Преюдициално запитване от Landgerichts Mannheim (Германия), постъпило на 19 май 2014 г. — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH/Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel и Gerhard Vogel

(Дело C-242/14)

(2014/C 303/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Mannheim

Страни в главното производство

Ищец: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Ответник: Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel, Gerhard Vogel

Преюдициални въпроси

— Длъжен ли е земеделски производител, който, без да е сключил договорно споразумение за това с титуляря на защитен сорт растение, е използвал добит чрез засяване посевен материал от защитения сорт, да плати справедливо възнаграждение по член 94, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2100/94 ([1]) на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения, а ако е действал умишлено или поради небрежност, да плати и обезщетение по член 94, параграф 2 от този регламент за произтеклите вследствие на това вреди от нарушаване на правилата за закрила на сортовете растения и когато към момента, когато действително използва продукта от реколтата за посевни цели на полето, той още не е изпълнил задължението си по член 14, параграф 3, четвърто тире от този регламент във връзка с член 5 и следващите от Регламент (ЕО) № 1768/95 ([2]) на Комисията от 24 юли 1995 година за установяване на реда и условията за прилагане на дерогацията, предвидена в член 14, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2100/94 да плати справедливо възнаграждение (такса за използване на защитен посевен материал)?

— В случай че на първия въпрос се отговори, че земеделският производител все още може да изпълни задължението си за плащане на справедлива такса за използването на защитен посевен материал, дори и след като действително използва продукта от реколтата за посевни цели на полето: трябва ли посочените разпоредби да се тълкуват в смисъл, че с тях се установява срок, в който земеделският производител, използвал добит чрез засяване посевен материал от защитен сорт растение, трябва да изпълни задължението си за плащане на справедлива такса за използването на този материал, за да може да се приеме, че „има право“ да извърши действията по използване на материала от защитения сорт по смисъла на член 94, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2100/94 във връзка с член 14 от същия регламент.

([1]) ОВ L 227, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 5, стр. 197.
([2]) ОВ L 173, стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 17, стр. 177.

Преюдициално запитване от Handelsgericht Wien (Австрия), постъпило на 21 май 2014 г. — Thomas Cook Belgium NV срещу Thurner Hotel GmbH

(Дело C-245/14)

(2014/C 303/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Handelsgericht Wien

Страни в главното производство

Възивен жалбоподател: Thomas Cook Belgium NV

Ответник по възивната жалба: Thurner Hotel GmbH

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане ([1]) да се тълкува в смисъл, че ответникът може да направи искане за преглед от съд на европейската заповед за плащане по член 20, параграф 2 от Регламент № 1896/2006 и тогава когато, въпреки че заповедта за плащане му е връчена редовно, тя е издадена от некомпетентен съд въз основа на информация за компетентността в молбата?

2) При положителен отговор на първия въпрос: налице ли са извънредни обстоятелства по смисъла на член 20, параграф 2 от Регламент № 1896/2006 съгласно съображение 25 от Съобщение 2004/55 на Европейската комисия от 7 февруари 2006 година и тогава когато европейската заповед за плащане е издадена въз основа на информация в молбата, която впоследствие се установява като невярна и от която по-специално зависи компетентността на съда?

([1]) ОВ L 399, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 9, стр. 108.

Преюдициално запитване от Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 26 май 2014 г. — György Balázs/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Дело C-251/14)

(2014/C 303/14)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: György Balázs

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 4, параграф 1 и член 5 от Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 година, относно качеството на бензиновите и дизеловите горива и за изменение на Директива 93/12/ЕИО на Съвета ([1]) да се тълкуват в смисъл, че освен изискванията за качество, уредени в приетото въз основа на тази директива национално законодателство, в тежест на доставчиците на гориво не могат да бъдат налагани изисквания за качество, предвидени с национален стандарт, които са допълнителни по отношение на съдържащите се в директивата?

2) Трябва ли член 1, точки 6 и 11 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти [и правила относно услугите на информационното общество] ([2]), да се тълкува в смисъл, че ако е в сила технически регламент (в случая министерско постановление, прието въз основа на предоставена със закон компетентност), прилагането на национален стандарт, приет в същата област, може да бъде единствено доброволно, т.е. законът не може да предвижда задължителното му прилагане?

3) Изпълнен ли е предвиденият в [член 1,] точка 6 от Директива 98/34/ЕО критерий националният стандарт да се направи достояние на обществеността, от стандарт, който не е бил достъпен на съответния национален език в момента, в който е трябвало да бъде приложен според административните органи?

([1]) ОВ L 350, стр. 58; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 26, стр. 3.
([2]) ОВ L 204, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207.

Преюдициално запитване от Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 27 май 2014 г. — Robert Michal Chmielewski/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Дело C-255/14)

(2014/C 303/15)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Robert Michal Chmielewski

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Преюдициални въпроси

1) Отговаря ли размерът на глобата, наложена като административна санкция на основание член 5/A от Закон № XLVIII от 2007 г. за изпълнение на Регламент № 1889/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността ([1]) (наричан по-нататък „националният закон за изпълнение“), на изискването, съдържащо се в член 9, параграф 1 от същия регламент, съгласно което предвидените в националното право санкции трябва да бъдат ефективни, възпиращи и същевременно съразмерни […] с извършеното нарушение и с преследваната цел?

2) Не противоречи ли член 5/A от националния закон за изпълнение, поради определения в него размер на глобите, на забраната за прикрити ограничения [...] на свободното движение на капитали, предвидена в Договора за Европейския съюз и в член 65, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз?

([1]) ОВ L 309, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 238.

Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 28 май 2014 г. — Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-256/14)

(2014/C 303/16)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициални въпроси

1) Допуска ли правото на Европейския съюз да се начислява ДДС, когато частно дружество — оператор на инфраструктурата за разпределение на природен газ, прехвърля в тежест на дружество, което ползва тази инфраструктура, стойността на таксите за ползване на подпочвеното пространство, заплащани на общините, на територията на които са разположени тръбопроводите на инфраструктурата, без да добавя към нея допълнителни суми?

2) Като се има предвид, че в таксите за ползване на подпочвеното пространство, събирани от административно-териториалните единици при упражняване на властническите им правомощия, не е включен ДДС, допуска ли правото на Съюза начисляване на ДДС при прехвърляне на стойността на тези такси, платени от частно дружество — оператор на инфраструктурата за разпределение на природен газ, в тежест на дружество, което ползва тази инфраструктура?

Преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam (Нидерландия), постъпило на 28 май 2014 г. — C. van der Lans/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Дело C-257/14)

(2014/C 303/17)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

Ищец: C. van der Lans

Ответник: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Преюдициални въпроси

1) Как трябва да се тълкува понятието „събитие“ в съображение 14 от [Регламент (ЕО) № 261/2004 ([1])] на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91]?

2) Предвид точка 22 от решение Wallentin-Hermann ([2]), извънредни обстоятелства по смисъла на посоченото в предходната точка съображение 14 не съвпадат с примерно изброените случаи във второто изречение от посоченото съображение 14, които в точка 22 от споменатото решение са обозначени от Съда като събития. Коректно ли е да се приеме, че събитията по смисъла на спомената по-горе точка 22 не са същите като събитието, посочено в съображение 14 от регламента?

3) Какво следва да се има предвид под понятието „извънредни обстоятелства“, които по смисъла на точка 23 от решение Wallentin-Hermann съпътстват събитието „неочаквани дефекти в системата за безопасност на полета“ по смисъла на посоченото по-горе съображение 14 [от Регламента] в случаите, когато, имайки предвид точка 22 [от посоченото съдебно решение], неочакваните дефекти в системата за безопасност на полета сами по себе си не могат да представляват извънредни обстоятелства, а само могат да доведат до такива обстоятелства?

4) От точка 23 от решение Wallentin-Hermann следва, че технически проблем може да се причисли към „неочаквани[те] дефекти в системата за безопасност на полета“ и следователно представлява „събитие“ по смисъла на точка 22 от това решение; в точка 23 от решението се приема за не по-малко вярно, че съпътстващите посоченото събитие обстоятелства биха могли да се квалифицират като „извънредни“, ако се отнасят до събитие, което не е присъщо на нормалното упражняване на дейността на въздушния превозвач и се е намирало извън ефективния му контрол поради своето естество или произход; от точка 24 следва, че разрешаването на технически проблем, произтичащ от дефект при поддръжката на самолет, трябва да се счита за присъщо на нормалното упражняване на дейността на въздушния превозвач; следователно според точка 25 от решение Wallentin-Hermann такива технически проблеми не могат да представляват извънредни обстоятелства. От тези съображения изглежда следва, че технически проблем, който спада към „неочаквани[те] дефекти в системата за безопасност на полета“, същевременно представлява събитие, което може да бъде съпътствано от извънредни обстоятелства, и би могъл да представлява сам по себе си извънредно обстоятелство. Как следва да се тълкуват точки 22 — 25 от решение Wallentin-Hermann, за да бъде отстранено това привидно противоречие?

5) В практиката на по-нисшестоящите юрисдикции изразът „присъщо на нормалното упражняване на дейността на даден въздушен превозвач“ редовно се тълкува като „свързано с нормалната дейност на въздушния превозвач“, като в това отношение впрочем става въпрос за тълкуване, което е съвместимо с нидерландската дума „inherent“ („присъщо на“) (в текст на решението, който не е автентичен), в резултат на което, например сблъсъци с птици или пепелни облаци също не се считат за събития по смисъла на точка 23 от решение Wallentin-Hermann. Съществува и друга съдебна практика, в която акцентът се поставя върху израза „и се [е] намира[ло] извън ефективния му контрол поради [...] естество[то] или произход[а] [на събитието]“, също съдържащ се в точка 23. Трябва ли изразът „присъщо на“ да се тълкува в смисъл, че в обхвата на това понятие попадат само събития, които се намират под ефективния контрол на въздушния превозвач?

6) В какъв смисъл трябва да се тълкува точка 26 от решение Wallentin-Hermann, респ. как трябва да се тълкува тази точка в светлината на отговора на Съда на четвърти и пети въпрос?

7) а) Ако отговорът на шестия въпрос е в смисъл, че техническите проблеми, които следва да се причислят към неочакваните дефекти в системата за безопасност на полета, представляват извънредни обстоятелства, които биха могли да бъдат основание за успешно позоваване на член 5, параграф 3 от Регламента, в случай че тези проблеми произтичат от събитие, което не е присъщо на упражняването на дейността на въздушния превозвач, и се намират извън ефективния му контрол, означава ли това, че технически проблем, който е възникнал спонтанно и нито се дължи на дефект при поддръжката, нито е бил установен по време на редовна поддръжка (т.е. по време на инспекциите A — D и на ежедневната инспекция, изброени в изложението на фактическата обстановка), би могъл да представлява извънредно обстоятелство или именно не би могъл да представлява извънредно обстоятелство — при условие че не е било възможно да бъде установен в хода на редовната поддръжка — поради това че в този случай всъщност не може да се определи дали е налице събитие по смисъла на точка 26 от решение Wallentin-Hermann и следователно не може и да се установи дали това събитие е присъщо на упражняването на дейността на въздушния превозвач и следователно — дали се намира извън контрола му?

б) Ако отговорът на шестия въпрос е в смисъл, че технически проблеми, които следва да се причислят към неочакваните дефекти в системата за безопасност на полета, представляват събития по смисъла на точка 22 от решение Wallentin-Hermann и техническият проблем е възникнал спонтанно и нито се дължи на дефект при поддръжката, нито е бил установен по време на редовна поддръжка (т.е. по време на инспекциите A — D и на ежедневната инспекция, посочени по-горе), в този случай посоченият технически проблем (не)присъщ ли е на упражняването на дейността на въздушния превозвач и по смисъла на посочената по-горе точка 26 намира ли се под контрола му или се намира именно извън контрола му?

в) Ако отговорът на шестия въпрос е в смисъл, че технически проблеми, които следва да се причислят към неочакваните дефекти в системата за безопасност на полета, представляват събития по смисъла на точка 22 от решение Wallentin-Hermann и техническият проблем е възникнал спонтанно и нито се дължи на дефект при поддръжката, нито е бил установен по време на редовна поддръжка (т.е. по време на инспекциите A — D и на ежедневната инспекция, посочени по-горе), кои обстоятелства трябва в този случай да съпътстват този технически проблем и кога тези обстоятелства следва да се квалифицират като извънредни, така че да е възможно позоваване на тези обстоятелства по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламента?

8) Въздушен превозвач може да се позовава на извънредни обстоятелства, само ако може да докаже, че отмяната/закъснението е причинена/о от извънредни обстоятелства, които не са могли да бъдат избегнати, дори да са били взети всички необходими мерки. Правилен ли е изводът, че под израза „вземане на всички необходими мерки“ се има предвид избягване на настъпването на извънредни обстоятелства, а не вземането на мерки с цел закъснението да остане в рамките на времевия диапазон от три часа, посочен в член 5, параграф 1, буква в), подточка iii) от Регламента във връзка с точки 57 — 61 от решение Sturgeon и др. ([3])?

9) По принцип следва да се имат предвид два вида мерки с цел да се ограничат до три часа закъсненията, настъпили вследствие на технически проблеми: от една страна, поддържането на складова наличност от резервни части на множество места по света, тоест не само на летището на домуване на въздушния превозвач, и от друга страна, прехвърлянето на пътниците на закъснял полет на други полети. Могат ли по въпроса в какъв обхват да поддържат складовата наличност и на кои места по света да правят това, въздушните превозвачи да се придържат към обичайното в областта на авиацията, включително и при предприятията, които попадат само отчасти в приложното поле на Регламента?

10) Трябва ли при отговора на въпроса дали са били взети всички необходими мерки за ограничаване на закъснението, настъпило вследствие на технически проблеми, които се отразяват върху безопасността на полета, юрисдикцията да взема предвид обстоятелства, които задълбочават последиците от дадено закъснение, като например обстоятелството, че преди да се завърне в базата си на домуване, както в настоящия случай, засегнатият от технически проблем самолет трябва да извърши полети до няколко летища, в резултат на което загубата на време може да е още по-голяма?

([1]) ОВ L 46, стр. 1.
([2]) Решение Wallentin-Hermann, C-549/07, EU:C:2008:771.
([3]) Решение Sturgeon и др. C-402/07 и C-432/07, EU:C:2009:716.

Жалба, подадена на 3 юни 2014 г. от Debonair Trading Internacional Ld[a] срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 3 април 2014 г. по дело T-356/12, Debonair Trading Internacional Ld[a]/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

(Дело C-270/14 P)

(2014/C 303/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Debonair Trading Internacional Ld[a] (представител: Alkin, Barrister)

*Друга страна в производството:*Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

1) Да се отмени точка 2 от обжалваното съдебно решение, съгласно която жалбата се отхвърля в останалата ѝ част;

2) да се върне делото на Общия съд за по-подробно разглеждане с оглед на приложимото право;

3) да се осъди ответника да заплати съдебните разноски, направени в производствата пред Общия съд и пред Съда.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква едно-единствено основание, тоест нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ([1]). Най-общо той твърди, че Общият съд е допуснал грешка, като е искал да ограничи условията, които трябва да са налице за възникването на вероятност от объркване между „семейство“ от марки и по-късна марка. При условията на евентуалност жалбоподателят твърди, че Общият съд не е направил общата преценка на вероятността от объркване с оглед на всички релевантни фактори.

([1]) Регламент (ЕО) № 207/2009 от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1)

Преюдициално запитване от Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Испания), постъпило на 5 юни 2014 г. — Banco de Santander S.A.

(Дело C-274/14)

(2014/C 303/19)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Страни в главното производство

Жалбоподател: Banco de Santander S.A.

Преюдициални въпроси

1) Следва ли член 1, параграф 2 от Решение 2011/5/ЕО ([1]) на Комисията от 28 октомври 2009 година относно данъчна амортизация на финансовата репутация за придобиване на значителни дялови участия в чуждестранни дружества № C45/07 да се тълкува в смисъл, че признатите в установената в този член форма оправдани правни очаквания намират приложение към приспадането на данъчната амортизация на финансовата репутация по член 12, параграф 5 от TRLIS [испанския Закон за корпоративното данъчно облагане] във връзка с непрякото придобиване на дялови участия в чуждестранни дружества посредством пряко придобиване на дялово участие в чуждестранно холдингово дружество?

2) При положителен отговор на първия въпрос, нищожно ли е Решение C(2013) 4399 окончателен на Комисията от 17 юли 2013 година относно Държавна помощ SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP) — Данъчна амортизация на финансовата репутация за придобиване на значителни дялови участия в дружества — чуждестранни лица, с което се открива процедура по член 108, параграф 2 ДФЕС за нарушение на член 108 ДФЕС и на Регламент (ЕО) № 659/1999 ([2]) на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (понастоящем — член 108 ДФЕС)?

([1]) ОВ L 7, 2011 г., стр. 48.
([2]) ОВ L 83, стр. 1.

Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 5 юни 2014 г. — Gmina Wroclaw/Minister Finansów

(Дело C-276/14)

(2014/C 303/20)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gmina Wroclaw

Ответник: Minister Finansów

Преюдициален въпрос

Предвид член 4, параграф 2 във връзка с член 5, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, може ли организационно звено на общината (единица на местната власт в Полша) да се смята за данъчнозадължено лице за целите на ДДС в случаите, в които не извършва съответните дейности като орган на публична власт по смисъла на член 13 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ([1]), въпреки че не отговаря на предвиденото в член 9, параграф 1 от Директивата условие за самостоятелност (независимост)?

([1]) ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 5 април 2014 г. — PPUH Stehcemp Sp. j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi

(Дело C-277/14)

(2014/C 303/21)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: PPUH Stehcemp Sp. j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek

Ответник: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 2, точка 1, член 4, параграфи 1 и 2, член 5, параграф 1 и член 10, параграфи 1 и 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа ([1]) (наричана по-нататък „Шеста директива“), да се тълкуват в смисъл, че дейността, извършвана при обстоятелства като разглежданите по делото пред националния съд, при които нито данъчнозадълженото лице, нито данъчните органи са в състояние да установят самоличността на действителния доставчик на стоката, представлява доставка на стоки?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли член 17, параграф 2, буква а), член 18, параграф 1, буква а) и член 22, параграф 3 от Шеста директива да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, въз основа на която при обстоятелства като разглежданите по делото пред националния съд данъчнозадълженото лице не може да си приспадне данъка, тъй като фактурата е издадена от лице, което не е действителният доставчик на стоката, а няма възможност да се установи самоличността на действителния доставчик и той да бъде задължен да плати данъка, нито да се определи лицето, което дължи данъка като издател на фактурата съгласно член 21, параграф 1, буква в) от Шеста директива?

([1]) ОВ L 145, стр. 1.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Alba Iulia (Румъния), постъпило на 6 юни 2014 г. — SC Enterprise Focused Solutions SRL/Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

(Дело C-278/14)

(2014/C 303/22)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Alba Iulia

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Enterprise Focused Solutions SRL

Ответник: Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

Преюдициален въпрос

Може ли член 23, параграф 8 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година ([1]) да се тълкува в смисъл, че когато възлагащият орган определя техническите спецификации на продукта, който е предмет на договора, с позоваване на определена търговска марка, характеристиките на предлагания в офертата продукт следва да се сравняват единствено с техническите спецификации на продукти, чието производство продължава, или те могат да се сравняват и със съществуващи на пазара продукти, чието производство вече е спряно?

([1]) Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).

Преюдициално запитване от Landgericht Hannover (Германия), постъпило на 6 юни 2014 г. — Catharina Smets, Franciscus Vereijken срещу TUIfly GmbH

(Дело C-279/14)

(2014/C 303/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Hannover

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Catharina Smets, Franciscus Vereijken

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

1) Следва ли с оглед на съображение 15 от Регламент № 261/2004 ([1]) същият да се тълкува в смисъл, че настъпването на извънредно обстоятелство, което принуждава въздушният превозвач целенасочено да премести полетите след неговото настъпване и първо да изпълни полетите, пряко засегнати от извънредното обстоятелство, може да обоснове закъснение по смисъла на член 5 от Регламента и да освободи въздушния превозвач от задължението му за обезщетяване съгласно член 5, параграф 1, буква в) от Регламент № 261/2004 спрямо пътник, чийто полет е осъществен, след като е преодоляно посоченото обстоятелство и е можело да се изпълнят всички полети?

2) В този контекст следва ли член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 да се тълкува в смисъл, че въздушният превозвач, който изпълнява полетите съгласно системата на ротация, е взел всички необходими мерки и поради това е освободен от задължението си за обезщетяване, когато, на първо място, превозва пътниците, чийто полет вече е закъснял значително въз основа непосредствено на извънредното обстоятелство, с машините, които всъщност се използват по друг начин в системата на ротация?

3) Следва ли с оглед на съображение 15 да се приеме, че извънредните обстоятелства са налице само по отношение на самолета, пряко засегнат от стачката, от която може да бъдат засегнати един или повече полети на този самолет, или кръгът на въпросните самолети обхваща повече машини?

4) В рамките на разумните мерки по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 позволено ли е на авиокомпанията с цел да сведе до минимум последиците от стачката за пътниците, които са пряко засегнати, да използва незасегнати самолети и по този начин да разпредели последиците от стачката между повече самолети и пътници?

([1]) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91, ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218.

Преюдициално запитване от Gyulai Törvényszék (Унгария), постъпило на 11 юни 2014 г. — Eurospeed Ltd/Szegedi Törvényszék

(Дело C-287/14)

(2014/C 303/24)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Gyulai Törvényszék

Страни в главното производство

Ищец: Eurospeed Ltd

Ответник: Szegedi Törvényszék

Преюдициални въпроси

1) Фактът, че държавата членка носи отговорност за обезщетяване на вредите, причинени от нарушение на правото на Съюза, изключва ли при преценката на иск за обезщетение, предявен на това основание, прилагането на правната уредба относно тази отговорност срещу държавния орган, който действително е извършил въпросното нарушение?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос, изключва ли член 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 561/2006 ([1]) приемането от държава членка на национална норма, предвиждаща в случай на нарушение на предвидените в този регламент задължения санкция, приложима срещу водачът, който действително е извършил нарушението, наред или вместо транспортното предприятие?

3) При утвърдителен отговор на втория въпрос следва ли да се счита, че решение на национална юрисдикция, натоварена с разглеждане на административни спорове, което вместо на член 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 561/2006 се основава на вътрешната правна уредба, противоречаща на тази разпоредба, нарушава явно правото на Съюза?

([1]) Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 102, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 214)

Преюдициално запитване от Tribunalul Timiș (Румъния), постъпило на 12 юни 2014 г. — Silvia Ciup/Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara

(Дело C-288/14)

(2014/C 303/25)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Timiș

Страни в главното производство

Жалбоподател: Silvia Ciup

Ответник: Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara

Преюдициален въпрос

Следва ли принципите на равностойност и на ефективност на правните способи за защита срещу нарушения на правото на Европейския съюз, прогласени в съдебната практика на Съда, както и правото на собственост, записано в член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че те не допускат вътрешноправни разпоредби, по силата на които възстановяването на таксите, събрани в нарушение на общностното право, и на съответните лихви — възстановяване, което е разпоредено с влязло в сила окончателно съдебно решение — се отлага с разсрочване за период от 5 години, до 31 декември 2015 г.?

Жалба, подадена на 12 юни 2014 г. от Faci SpA срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 20 март 2014 г. по дело T-46/10, Faci SpA/Европейска комисия

(Дело C-291/14 P)

(2014/C 303/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Faci SpA (представители: S. Piccardo, Avvocato, S. Crosby, Advocaat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да отмени Решение от 20 март 2014 г. на Общия съд по дело T-46/10, или

— при условията на евентуалност, да отмени или да намали съществено размера на наложената на жалбоподателя глоба, или

— да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, и

— във всички случаи да осъди Съвета да заплати на жалбоподателя направените в първоинстанционното и в настоящото производство съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбата се отнася до Решение от 20 март 2014 г. на Общия съд по дело T-46/10. В това решение Общият съд отхвърля жалбата, подадена на 28 януари 2010 г. срещу Решение на Комисията C(2009) 8682 окончателен от 11 ноември 2009 година относно производство по член 81 от Договора за ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело COMP/38.589 — Стабилизатори за топлина) ([1]).

Жалбоподателят посочва две основания за отмяна:

Първото основание за обжалване на жалбоподателя е изведено от неговото твърдение, че Общият съд е допуснал грешка в прилагането на правото, като не е обсъдил тежестта на нарушението в периода след ноември 1996 от гледна точка на промяната в естеството на картела, като по този начин не е взел под внимание всички релевантни обстоятелства при изчисляването на наложената глоба на жалбоподателя, и че с това е нарушил точка 20 от Насоките за определяне на глобите от 2006 година и/или член 23 от Регламент 1/2003 ([2]) и член 49 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Второто основание за обжалване е изведено от твърдението на жалбоподателя, че Общият съд не е упражнил ефективен и задълбочен съдебен контрол над решението, като е приел без да обсъжда фактите, че жалбоподателят е имал същото поведение като всички останали предприятия участници с изключение на това, че е действал по-меко, и като е отхвърлил без да го обсъди втория довод, съгласно който с прилагането на точка 35 от Насоките за определяне на глобите по отношение на един от конкурентите, Bärlocher, конкуренцията е била неправомерно нарушена в ущърб на жалбоподателя.

([1]) ОВ C 307, 12.11.2010, стр. 9

([2]) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167)

Преюдициално запитване от Obersten Gerichtshof (Австрия.), постъпило на 13 юни 2014 г. — Gebhart Hiebler срещу Walter Schlagbauer

(Дело C-293/14)

(2014/C 303/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател в ревизионното производство: Gebhart Hiebler

Ответник в ревизионното производство: Walter Schlagbauer

Преюдициални въпроси

1. Изключена ли е цялата стопанска дейност на коминочистача по смисъла на член 2, параграф 2, буква и) от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар ([1]) от нейното приложно поле, тъй като коминочистачът изпълнява и задачи в сферата на пожарната полиция (проверка за осигуряване на пожарна безопасност, експертиза в рамките на строителна процедура и т.н.)?

   При отрицателен отговор на въпрос 1:

2. Съвместима ли е разпоредба от националното право, според която правото на упражняване на дейността коминочистач е ограничено по принцип до определен „район на почистване“, с член 10, параграф 4 и член 15, параграф 1, параграф 2, буква а) и параграф 3 от Директива 2006/123/ЕО?

([1]) ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50.

Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 16 юни 2014 г. — DOW Benelux u. a./Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(Дело C-295/14)

(2014/C 303/28)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподатели: DOW Benelux BV, Esso Nederland BV und ExxonMobil Chemical Holland BV, Kuwait Petroleum Europoort BV, Rütgers Resins BV und Koppers Netherlands BV, Yara Sluiskil BV, BP Raffinaderij Rotterdam BV, Zeeland Refinery NV, ESD-SIC BV, DSM Delft Permit BV, SABIC Innovative Plastics BV, Shell Nederland Raffinaderij BV und Shell Nederland Chemie BV und Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Industrial Chemicals BV, Emerald Kalama Chemical BV, Nedmag Industries Mining & Manufacturing Holding BV, Rosier Nederland BV, Nederlandse Aardolie Maatschappij BV, Tata Steel IJmuiden BV, Chemelot Site Permit BV, Eska Graphic Board BV, Koch HC Partnership BV

Ответник: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

Преюдициални въпроси

1) Следва ли член 263, четвърта алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че операторите на инсталации — за които от 2013 г. са се прилагали правилата за търговия с емисии, предвидени в Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78 и поправка в ОВ L 199, 2.8.2011 г., стр. 76), с изключение на операторите на инсталации по смисъла на член 10а, параграф 3 от тази директива и на новите участници на пазара — несъмнено са могли да подадат жалба пред Общия съд за отмяна на Решение на Комисията от 5 септември 2013 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 240, стр. 27), доколкото с него е определен единният коефициент за междусекторна корекция?

2) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС, доколкото с него е определен единният коефициент за междусекторна корекция, поради това че то не е прието в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 10а, параграф 1 от Директива 2003/87?

3) Член 15 от Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 130, стр. 1) нарушава ли член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87, поради това че първата посочена разпоредба не допуска емисиите от генератори на електроенергия да бъдат включени при определянето на единния коефициент за междусекторна корекция? При утвърдителен отговор, какви са последици за Решение 2013/448/ЕС от това нарушение?

4) Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС, доколкото с него е определен единният коефициент за междусекторна корекция, и поради това че то се основава на данни, представени в изпълнение на член 9а, параграф 2 от Директива 2003/87/ЕС, без да са били установени посочените в този параграф 2 разпоредби, които е следвало да бъдат приети съгласно член 14, параграф 1 от тази директива?

5) Противоречи ли Решение 2013/448/ЕС, доколкото в него е определен единният коефициент за междусекторна корекция, по-специално на член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз или на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, поради това че количествата емисии и квоти за емисии, които са от определящо значение за изчисляването на корекционния коефициент, са посочени само частично в това решение?

6) Противоречи ли Решение 2013/448/ЕС, доколкото в него е определен единният коефициент за междусекторна корекция, по-специално на член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз или на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз ([1]), поради това че този корекционен коефициент е бил определен въз основа на данни, с които не са могли да се запознаят операторите на инсталации, включени в търговията с емисии?

([1]) ОВ 2000, C 364, стр. 1; публикувана на български език в ОВ C 303, 2007 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 17 юни 2014 г. — д-р Rüdiger Hobohm срещу Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

(Дело C-297/14)

(2014/C 303/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: д-р Rüdiger Hobohm

Ответници: Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

Преюдициален въпрос

- Може ли потребител на основание член 15, параграф 1, буква в), втора хипотеза във връзка с член 16, параграф 1, втора хипотеза от Регламент (ЕО) № 44/2001 ([1]) на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела да заведе дело пред съда по мястото, където има местоживеене, срещу другата страна по договора, която извършва търговска или професионална дейност в друга държава — членка на Европейския съюз, когато макар договорът, от който произтича искът, да не попада пряко в обхвата на подобна дейност на тази друга страна по договора, насочена към държавата членка по местоживеенето на потребителя, с този договор се цели реализирането на икономическия резултат, преследван с друг договор, който е сключен преди това между страните, вече е изпълнен и попада в приложното поле на посочените по-горе разпоредби?

([1]) ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3 стр. 74.

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 16 юни 2014 г. — Alain Laurent Brouillard/Конкурсна комисия за назначаване на съдебни помощници в Cour de cassation, État belge

(Дело C-298/14)

(2014/C 303/30)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Alain Laurent Brouillard

Ответници: Конкурсна комисия за назначаване на съдебни помощници в Cour de cassation, État belge

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли членове 45 ДФЕС и 49 ДФЕС, както и Директива 2005/36 от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации ([1]) да се тълкуват в смисъл, че са приложими в случай, че белгийски гражданин, който пребивава в Белгия и не е упражнявал професионална дейност в друга държава членка, се позовава в подкрепа на молбата си за участие в конкурс за назначаване на съдебни помощници в белгийския Cour de cassation на диплом, издаден от френски университет, а именно диплом за магистър по право, икономика, управление, с професионална насоченост, профил частно право и специалност юрист-лингвист, издаден на 22 ноември 2010 г. от френския университет в Поатие?

2) Представлява ли регламентирана длъжност по смисъла на член 3 от посочената Директива 2005/36 от 7 септември 2005 година длъжността съдебен помощник в белгийския Cour de cassation belge, за която член 259duodecies от Code judiciaire предвижда, че за назначаването се изисква кандидатът да е доктор или бакалавър по право?

3) Представлява ли длъжността съдебен помощник в Cour de cassation, чиято характеристика е уредена в член 135bis от Code judiciaire, заетост в публичната администрация по смисъла на член 45, параграф 4 ДФЕС и при това положение изключено ли е прилагането на членове 45 ДФЕС и 49 ДФЕС, както и на Директива 2005/36 от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации по силата на посочения член 45, параграф 4?

4) Ако в случая са приложими членове 45 ДФЕС и 49 ДФЕС, както и Директива 2005/36 от 7 септември 2005 година, трябва ли тези правни норми да се тълкуват в смисъл, че не допускат конкурсната комисия за назначаване на съдебни помощници в Cour de cassation да постави като условие за участие в конкурс притежаването на диплом за доктор или бакалавър по право, издаден от белгийски университет или от признаване от Френската общност, компетентна в областта на образованието, на образователната степен магистър, получена от жалбоподателя от френския университет в Поатие, за равностойна на получена от белгийски университет образователна степен доктор, бакалавър или магистър?

5) Ако в случая са приложими членове 45 ДФЕС и 49 ДФЕС, както и Директива 2005/36 от 7 септември 2005 година, трябва ли тези правни норми да се тълкуват в смисъл, че налагат задължение на конкурсната комисия за назначаване на съдебни помощници в Cour de cassation да сравни произтичащата от дипломите и от професионалния опит на жалбоподателя квалификация с тази, която произтича от получена от белгийски университет образователна степен доктор или бакалавър по право и при необходимост да му наложи компенсационна мярка по член 14 от Директива 2005/36?

([1]) Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3).

Преюдициално запитване от Hof van Beroep te Antwerpen (Белгия), постъпило на 20 юни 2014 г. — Imtech Marine Belgium NV/Radio Hellenic SA

(Дело C-300/14)

(2014/C 303/31)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Beroep te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Imtech Marine Belgium NV

Ответник: Radio Hellenic SA

Преюдициални въпроси

1. Налице ли е нарушение на член 288 (от консолидираната версия) на Договора от 25 март 1957 година относно функционирането на Европейския съюз, когато Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания ([1]) не се прилага пряко, тъй като:

   — белгийският законодател не е транспонирал този регламент в белгийското право, и

   — белгийският законодател не е уредил производство за преразглеждане, макар в белгийското право да се предвижда възможност за възражения и жалби?

2. При отрицателен отговор на първия въпрос: предвид обстоятелството, че регламентите се прилагат пряко, какво следва да се разбира под „преразглеждане на съответното решение“ по смисъла на член 19, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания? Трябва ли производството по преразглеждане да бъде предвидено единствено когато връчването на или уведомяването за призовка/документ за започване на производството е направено по реда на член 14 от Регламент № 805/2004, т.е. без потвърждение за приемане? Посредством възражението по член 1047 и сл. от Belgisch Gerechtelijk Wetboek (белгийският съдебен кодекс) и обжалването по член 1050 и сл. от Belgisch Gerechtelijk Wetboek не предлага ли белгийското право достатъчни гаранции, за да отговори на критериите за „производство по преразглеждане“ по член 19, параграф 1 от Регламент № 805/2004?

3. Член 50 от Belgisch Gerechtelijk Wetboek, според който преклузивните срокове по член 860, параграф 2, членове 55 и 1048 от Belgisch Gerechtelijk Wetboek могат да бъдат продължавани в случай на непреодолима сила или извънредни обстоятелства, за които заинтересованото лице няма вина, предлага ли достатъчна защита по смисъла на член 19, параграф 1, буква б) от Регламент № 805/2004?

4. Удостоверяването като европейско изпълнително основание при безспорните вземания представлява ли съдебно решение, чието издаване трябва да се заяви в документа за започване на производството? Ако да, трябва ли решението да се удостовери от съдията като европейско изпълнително основание и трябва ли секретарят на съда да издаде удостоверението? Ако не, може ли удостоверяването на решението като европейско изпълнително основание да се възложи на секретаря на съда?

5. Ако удостоверяването като европейско изпълнително основание не представлява съдебно решение: може ли заявителят, който не е поискал издаването на европейско изпълнително основание в документа за започване на производството, да поиска от секретаря на съда впоследствие — т.е. след като решението е влязло в сила — удостоверяване като европейско изпълнително основание?

([1]) ОВ L 143, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 3.

Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 24 юни 2014 г. — Pfotenhilfe-Ungarn e.V. срещу Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

(Дело C-301/14)

(2014/C 303/32)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pfotenhilfe-Ungarn e.V.

Ответник: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

В присъствието на: Vertreter des Bundesinteresses към Bundesverwaltungsgericht

Преюдициални въпроси

1) Налице ли е транспортиране на животни, което не се осъществява във връзка с дадена икономическа дейност по смисъла на член 1, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1/2005 ([1]), когато това транспортиране се осъществява от организация за защита на животните, призната като занимаваща се с благотворителност, и е предназначено да предостави на трети лица бездомни кучета срещу скромно възнаграждение („Schutzgebühr“), което

   а) не покрива или едва покрива направените от организацията разноски за животното, транспортирането и предоставянето,

   б) надвишава тези разноски, но печалбата служи за финансиране на останалите непокрити разходи за предоставянето на други бездомни животни, разходите за бездомните животни или за финансиране на други проекти за защита на животните?

2) Налице ли е търговец, участващ в търговията в рамките на Общността по смисъла на член 12 от Директива 90/425/ЕИО ([2]), когато организация за защита на животните, призната като занимаваща се с благотворителност, въвежда в Германия бездомни кучета и ги предоставя на трети лица срещу скромно възнаграждение („Schutzgebühr“), което

   а) не покрива или едва покрива направените от организацията разноски за животното, транспортирането и предоставянето,

   б) надвишава тези разноски, но печалбата служи за финансиране на останалите непокрити разходи за предоставянето на други бездомни животни, разходите за бездомните животни или за финансиране на други проекти за защита на животните?

([1]) Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 година относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на Директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97; ОВ L 3, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 62, стр. 3.

([2]) Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 година относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар; ОВ L 224, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 8, стр. 53.

Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 25 юни 2014 година — Директор на Агенция „Митници“/„Биовет“ АД

(Дело C-306/14)

(2014/C 303/33)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: Директор на Агенция „Митници“

Ответник: „Биовет“ АД

Преюдициални въпроси

1. Какъв смисъл е вложен в понятието „производствен процес“ в разпоредбата на член 27, параграф 2, б. „г“ от Директива 92/83/ЕИО ([1]) на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки и включва ли се в това понятие почистването и/или дезинфекцията като процеси за постигане на определени степени на чистота, предвидени от добрата производствена практика на лекарствени продукти?

2. Член 27, параграф 2, б. „г“ от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки разрешава ли при нормативно установено от държавите членки освобождаване на алкохол от облагане с хармонизиран акциз, когато е използван в производствен процес, при условие че завършеният продукт не съдържа алкохол, въвеждането на правило, според което за целите на прилагането на това освобождаване не се смята за използван в производствения процес алкохол, използван като средство за почистване?

3. Допустимо ли е от гледна точка на принципите за правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания въвеждането с незабавно действие (т.е. без предоставяне на разумен срок за съобразяване на поведението на икономическите оператори) на фикция като тази, установена в чл. 22, ал. 7 от ЗАДС, ограничаваща въведено от държавата членка по нейна преценка освобождаване от акциз чрез възстановяването му за алкохол, използван като средство за почистване?

(1) ОВ L 316, стр. 21

Преюдициално запитване от Ráckevei Járásbíróság (Унгария), постъпило на 1 юли 2014 г. — Banif Plus Bank Zrt./Márton Lantos y Mártonné Lantos

(Дело C-312/14)

(2014/C 303/34)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Ráckevei Járásbíróság

Страни в главното производство

Ищец/Жалбоподател: Banif Plus Bank Zrt.

Ответник: Márton Lantos, Mártonné Lantos

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли да се приеме, че съгласно разпоредбата на член 4, параграф 1, точка 2 (инвестиционни услуги и дейности) и точка 17 (финансов инструмент), както и приложение I, раздел B, точка 4 (фючърси, договори за деривати) от Директива [2004/39/CE], предлагането на клиента на (валутна) операция в правната фигура на договор за заем във валута, която се изразява в спот покупко-продажба в момента на предоставянето и фючърсна покупко-продажба в момента на погасяването, осъществена чрез конвертиране във форинти на сума, записана във валута, като по този начин заемът на клиента е изложен на въздействието и рисковете (валутен риск) на капиталовите пазари, представлява финансов инструмент?

2) Трябва ли да се приеме, че съгласно разпоредбата на член 4, параграф 1, точка 6 (търгуване за собствена сметка) и приложение I, раздел A, точка 3 (търгуване за собствена сметка) от Директива 2004/39/CE осъществяването на дейност по търгуване за собствена сметка по отношение на финансовия инструмент, описан в първия въпрос, представлява инвестиционна услуга или дейност?

3) Финансовата институция трябва ли да извърши проверка за адекватност съгласно член 19, параграфи 4 и 5 от Директивата, като се има предвид, че фючърсната валутна операция, която представлява инвестиционна услуга, свързана с деривати, е предложена като част от друг финансов продукт (а именно договор за заем) и че дериватът сам по себе си представлява комплексен финансов инструмент? Следва ли да се приеме, че не е приложим член 19, параграф 9 от Директивата, поради факта че, тъй като рисковете, които поема клиентът по отношение на заема и на финансовия инструмент по същество са различни, е необходима оценка на адекватността, доколкото операцията включва дериват?

4) Неприлагането на член 19, параграфи 4 и 5 от Директивата основание ли е за обявяването на договора за заем, сключен между банката и клиента, за нищожен?

Преюдициално запитване от Amtsgericht Rüsselsheim (Германия), постъпило на 2 юли 2014 г. — Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock/Condor Flugdienst GmbH

(Дело C-316/14)

(2014/C 303/35)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Rüsselsheim

Страни в главното производство

Ищци: Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock

Ответник: Condor Flugdienst GmbH

Преюдициални въпроси

1) Следва ли увреждащите действия на работещи на своя отговорност трети лица, на които са възложени задачи, част от дейността на въздушния оператор, да се разглеждат като извънредни обстоятелства по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламента ([1])?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: когато се преценява това, има ли значение кой е възложил съответните задачи на третото лице (авиокомпанията, летищният оператор и т.н.)?

([1]) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Иск, предявен на 2 юли 2014 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело C-317/14)

(2014/C 303/36)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Enegren, D. Martin)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

— да се установи, че като изисква от кандидатите за работни места в местни служби, установени във френската или германската езикови области, от чиито дипломи или удостоверения не става ясно, че са извършили своето обучение на съответния език, да получат сертификат от SELOR, след като са положили пред тази организация изпит, като единствено доказателствено средство относно езиковите познания, необходими за достъп до тези работни места, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по член 45 ДФЕС и Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза ([1]),

— да се осъди Кралство Белия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Посоченото в белгийското законодателство изискване за единствено доказателствено средство, като предварително условие за достъп до свободните работни места в местните публични служби във френската или германската езикови области, за установяване на езиковите познания на кандидати, от дипломите на които не става ясно, че са извършили своето обучение на съответния език, представлява дискриминация, забранена от член 45 ДФЕС, както и от Регламент (ЕС) № 492/211.

([1]) ОВ L 141, стр. 1.

Преюдициално запитване от Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 8 юли 2014 г. — Szemerey Gergely/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Дело C-330/14)

(2014/C 303/37)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Szemerey Gergely

Ответник: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли принципът на гъвкавост и на възможността за изменение по [съображение] 20 от Регламент (ЕО) № 796/2004 ([1]), [съображение] 27 от същия и [съображения] 18, 23 и 26 от Регламент (ЕО) № 1122/2009 ([2]) да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, според която при отглеждане на рядък растителен вид към заявлението за плащане трябва да се приложи сертификат за рядък растителен вид, като се има предвид административната практика, съгласно която е било възможно да се поиска издаване на сертификата само преди подаване на заявлението за плащане между 2 и 15 април 2010 г., този сертификат е можел да се приложи само едновременно с представянето на единното заявление и тази правна уредба не е позволявала санирането на порока на заявлението, изразяващ се в липсата на сертификат?

2) Съвместим ли е този режим със задължението на държавата членка да не пречи на целите на Общата земеделска политика, или може да се приеме, че ефективното упражняване на правото на помощ от отглеждащите редки растения земеделски производители въз основа на правото на Съюза, е станало невъзможно или прекомерно трудно и непредвидимо през 2010 г., когато е изменено законодателството [изменение на член 43, параграф 6 от Постановление на министерството на земеделието и развитието на селските райони № 61/2009 (от 14 май), въведено с Постановление на министерството на земеделието и развитието на селските райони № 31/2010 (от 30 март)]?

3) Противоречи ли на [съображение] 57 от Регламент (ЕО) № 796/2004 или на съображение 75 от Регламент (ЕО) № 1122/2009 и по-конкретно на принципа на пропорционалност административна практика, която в случай на липса на сертификат за рядко растение, без се да се отчита дали са налице умисъл, небрежност, нито какви са конкретните обстоятелства, налага санкция за свръхдекларирane по отношение на цялото заявление, въпреки че по отношение на цялата площ заявлението за плащане отговаря в останалата си част на изискванията за отпускане на помощта и земеделският производител отглежда декларираното растение на декларираната площ?

4) Приложими ли са основанията за освобождаване, посочени в [съображения] 67 или 71 от Регламент (ЕО) № 796/2004 или в [съображение] 75 от Регламент (ЕО) № 1122/2009, когато земеделският производител изтъква неправомерна или неадекватна административна практика като изключително обстоятелство и се стреми да докаже, че практиката на административния орган е била изцяло или отчасти причината за неговия пропуск?

5) Може ли приетата декларация за непреодолима сила, представена от земеделския производител във връзка с пълната загуба на културата (посева) да се счита за точна информация, на която се позовават [съображения] 67 от Регламент (ЕО) № 796/2004 и 93 от Регламент (ЕО) № 1122/2009, която освобождава земеделския производител за непредставянето на сертификата за рядко растение и като последица от това води до освобождаването от санкциите във връзка с цялото заявление?

([1]) Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители (ОВ L 141, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 210).

([2]) Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета относно кръстосано спазване, модулация и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подпомагане на земеделски производители, предвидени за посочения регламент, както и за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно кръстосано спазване по предвидената схема за подпомагане на лозаро-винарския сектор (ОВ L 316, стр. 65).

Преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Словения), постъпило на 8 юли 2014 г. — Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma/Република Словения — Министерство на финансите.

(Дело C-331/14)

(2014/C 303/38)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma

Ответник: Република Словения — Министерство на финансите

Преюдициални въпроси

Трябва ли разпоредбите на член 2, точка 1 и на член 4, параграф 1 от Шеста директива ([1]) да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като тези по настоящото дело — при които физическо лице придобива имоти в лично качество, без във връзка с това да му се начислява ДДС, а впоследствие изгражда върху тези имоти като едноличен търговец търговски център, след като зачислява в активите на своето предприятие на основание националните счетоводни стандарти само част от имотите, върху които е построен търговският център, след което продава този център заедно с всички имоти на възложителя на строежа — следва да се счита, че това лице още с незачисляването на имотите в активите на своето предприятие не ги е включило в системата на ДДС и следователно във връзка с тяхната продажба не се явява данъчнозадължено лице, което следва да начисли и впоследствие да внесе ДДС във връзка с тях?

([1]) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons. (Белгия), постъпило на 9 юли 2014 г. — État belge/Nathalie De Fruytier

(Дело C-334/14)

(2014/C 303/39)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Mons

Страни в главното производство

Възивник: État belge

Възивает: Nathalie De Fruytier

Преюдициални въпроси

1) Изключва ли член 13, A, [параграф] 1, [букви] б) и в) от Шеста директива ДДС ([1]) транспортирането на проби и органи за целите на медицински изследвания или медицинска помощ, или лечение, извършено от самостоятелно заето трето лице, чиито услуги се включват във възстановяваните от системата за социална сигурност суми на клиники и лаборатории, да бъде освободено от ДДС като дейност, тясно свързана с услуги от медицинско естество, тоест такива, чиято цел е диагностицирането, помощта, и доколкото е възможно, лечението на заболявания или здравни аномалии?

2) Може ли дейността по транспортирането на проби и органи за целите на медицински изследвания или медицинска помощ или лечение, извършено от самостоятелно заето трето лице, чиито услуги се включват във възстановяваните от системата за социална сигурност суми на клиники и лаборатории с цел извършване на медицински изследвания, да се ползва от освобождаване от данък в съответствие с член 13, A, [параграф] 1, [букви] б) и в) от Шеста директива ДДС?

3) Понятието за надлежно признати заведения с подобно предназначение по член 13, A, параграф 1, буква б) от Шеста директива трябва ли да се тълкува в смисъл, че включва частноправни дружества, чиито услуги се състоят в транспортирането на човешки проби за целите на изследвания, необходими за постигане на преследваните терапевтични цели от болничните и други медицински заведения?

([1]) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

ОБЩ СЪД

Определение на председателя на Общия съд от 25 юли 2014 г. — Deza/ECHA

(Дело T-189/14 R)

(Обезпечително производство — Достъп до документите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Притежавани от ECHA документи, съдържащи данни, предоставени от предприятие в рамките на неговото искане за издаване на разрешение за пускане на пазара на химическо вещество — Решение да се предостави на трето лице достъпа до документите — Молба за спиране на изпълнението — Неотложност — Fumus boni juris — Претегляне на интересите)

(2014/C 303/40)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Чешка република) (представител: P. Dejl, avocat)

Ответник: Европейска агенция по химикалите (представители: A. Iber, M. Heikkilä и T. Zbihlej)

Предмет

Искане за спиране на изпълнението на решението на Европейската агенция по химикалите (ECHA) от 24 януари 2014 г. за оповестяване на конкретна информация, предоставена от жалбоподателя в рамките на производство във връзка с искане за издаване на разрешение за пускане на пазара на хичическото вещество ди-(2-етилхексил)фталат (DEHP).

Диспозитив

1) *Спира изпълнението на решението AFA-C-0000004274-77-09/F на Европейската агенция по химикалите (ECHA) от 24 януари 2014 г., доколкото с него се предоставя на трето лице по силата на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията достъпа до версия на доклада относно химическата безопасност и за анализа на алтернативите на веществото ди-(2-етилхексил)фталат (DEHP), която е по-подробна от версията със скрити части, уточнени в молбата за обезпечение и посочени в приложения A.4.5 и A.4.6 към тази молба, с изключение, от една страна, на данните относно класифицирането и етикетирането на веществата, и от друга страна, на данните, които се отнасят конкретно и изключително до Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. и Vinyloop Ferrara S.p.A.*

2) *Разпорежда на ECHA да се въздържа от оповестяване на:*

— *доклада относно химическата безопасност и за анализа на алтернативите на веществото ди-(2-етилхексил) фталат (DEHP), посочени в точка 1 от настоящия диспозитив, в редакция, която е по-подробна от определената в посочената точка 1;*

— *докладите относно химическата безопасност и за анализите на алтернативите на веществото ди-(2-етилхексил) фталат (DEHP), представени от Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn и Vinyloop Ferrara, и предмет на решения AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F и AFA-C-0000004151-87-08/F на ECHA от 24 януари 2014 г., доколкото тези документи са идентични със защитените в съответствие с точка 1 от настоящия диспозитив.*

3) *Не се произнася по съдебните разноски.*

Жалба, подадена на 11 юни 2014 г. — Wine in Black/СХВП — Quinta do Noval — Vinhos (Wine in Black)

(Дело T-420/14)

(2014/C 303/41)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Wine in Black GmbH (Берлин, Германия) (представители: A. Bauer и V. Ahmann, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Quinta do Noval — Vinhos, SA (Pinhão, Португалия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— изцяло да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 6 март 2014 г. по дело R 1601/2013-1,

— да осъди ответника и другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „Wine in Black“ за стоки и услуги от класове 33, 35 и 42 — заявка за марка на Общността № 10 949 071.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Quinta do Noval — Vinhos, SA.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Словна марка „NOVAL BLACK“ за стоки от клас 33.

Решение на отдела по споровете: Приема възражението.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 11 юни 2014 г. — Viscas/Комисия

(Дело T-422/14)

(2014/C 303/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Viscas Corporation (Токио, Япония) (представител: J.-F. Bellis, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени оспореното решение, доколкото в него се констатира нарушение в периода от 1 октомври 2001 г. до 28 януари 2009 г.;

— да отмени или да намали размера на наложената глоба; и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска частична отмяна на Решение C(2014) 2139 окончателен на Комисията от 2 април 2014 г., постановено по преписка AT.39610 — Power Cables.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага осем правни основания.

1. Първото и второто правно основание са изведени от твърдението, че Комисията е допуснала грешка, като е приела, че жалбоподателят е участвал в нарушението в периода от 1 октомври 2001 г. до 28 януари 2009 г.

2. Третото и четвъртото правно основание са изведени от твърдението, че начинът, по който Комисията е приложила точка 18 от Насоките за определяне на глоби ([1]) нарушава принципите на пропорционалност и на еднаква защита, тъй като i) тя облагоприятства непропорционално европейските производители на електрически кабели и ii) отказва да признае значителните разлики в тежестта на нарушението за различните производители.

3. Петото правно основание е изведено от твърдението, че Комисията е допуснала грешка като е приписала на жалбоподателя продажби, извършени от притежателите на дялове в него, с цел определяне на глобата, която следва да бъде наложена.

4. Шестото правно основание е изведено от твърдението, че Комисията погрешно е увеличила пропорцията на стойността на продажбите, която трябва да се вземе предвид въз основа на комбинираните пазарни дялове на страните.

5. Седмото правно основание е изведено от твърдението, че Комисията е допуснала грешка като не е приложила намаление с оглед на смекчаващите обстоятелства.

6. Осмото правно основание е искане на жалбоподателя Съдът да се позове на неограничената си юрисдикция и съществено да намали глобата.

([1]) Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ C 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264)

Жалба, подадена на 11 юни 2014 г. — ClientEarth/Комисия

(Дело T-424/14)

(2014/C 303/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ClientEarth (Лондон, Англия) (представители: O. Brouwer, F. Heringa и J. Wolfhagen, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на ответника, с което се отказва да се предостави достъп до документи, поискани от жалбоподателя на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, съобщено на жалбоподателя на 3 април 2014 г. с писмо номер SG.B.4/LR/rc — sg.dsg2.b.4(2014) 1028887,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателя съгласно член 87 от Процедурния правилник на Общия съд, включително съдебните разноски на всички встъпили страни.

Правни основания и основни доводи

С настоящата си жалба жалбоподателят иска отмяна на решението на Комисията, с което се отказва достъп до доклада на Комисията за оценка на въздействието, както и до становището на Комитета по оценка на въздействието за достъп до правосъдие по въпросите на околната среда относно прилагането на трети стълб от Орхуската конвенция в правото на Европейския съюз и в правото на държавите членки.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърденията, че не следва да се прилага член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент № 1049/2001 ([1]), както и че Комисията не е изложила мотиви. Според жалбоподателя Комисията погрешно е тълкувала и неправилно се е позовала на изключението за достъп до документи по член 4, параграф 3, първа алинея, тъй като исканите документи следва да се разграничават от процеса на вземане на решения от Комисията. Освен това жалбоподателят твърди, че Комисията не е изложила мотиви за прилагане на член 4, параграф 3, първа алинея.

2. Второто правно основание е изведено от твърденията за неправилно приложение на член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент № 1049/2001 и за липса на мотиви. Според жалбоподателя дори да се прилага член 4, параграф 3, първа алинея, Комисията не е установила, че оповестяването на исканите документи би засегнало процеса на вземане на решения от Комисията и не е изложила съответни обяснения относно това.

3. Третото правно основание е изведено от твърденията за неправилно прилагане на критерия за по-висш обществен интерес по член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент № 1049/2001 и от липсата на мотиви. Според жалбоподателя дори и да се прилага член 4, параграф 3, първа алинея, Комисията неправилно е приложила и погрешно е тълкувала сравнителния критерий за по-висш обществен интерес и не е посочила, че е нямало по-висш обществен интерес от оповестяването на исканите документи. Освен това жалбоподателят твърди, че в това отношение Комисията не е изложила достатъчно мотиви.

([1]) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 11 юни 2014 г. — ClientEarth/Комисия

(Дело T-425/14)

(2014/C 303/44)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ClientEarth (Лондон, Обединено кралство) (представители: O. Brouwer, F. Heringa и J. Wolfhagen, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на ответника, с което се отказва да се предостави достъп до документи, поискан от жалбоподателят на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, съобщено на жалбоподателя на 1 април 2014 г. с писмо номер SG.B.4/LR/rc-sg.dsg2.b.4(2014) 1029188,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателя съгласно член 87 от Процедурния правилник на Общия съд, включително съдебните разноски на всички встъпили страни.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна на решението на Комисията, с което се отказва достъп до доклада на Комисията за оценка на въздействието, както и до становището на Комитета по оценка на въздействието за промяна на правната рамка на ЕС относно инспекциите и надзора на околната среда на национално равнище и на равнището на ЕС.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага три правни основания, които по същество са идентични или сходни с тези, изложени по дело T-424/14, *ClientEarth/Комисия*.

Жалба, подадена на 16 юни 2014 г. — Brugg Kabel и Kabelwerke Brugg/Комисия

(Дело T-441/14)

(2014/C 303/45)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Brugg Kabel AG (Брюг, Швейцария), Kabelwerke Brugg AG Holding (Брюг) (представители: A. Rinne, A. Boos и M. Lichtenegger, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— на основание член 264, първа алинея ДФЕС да отмени член 1, точка 2, буква б) и, доколкото се отнася до жалбоподателите, член 3 от решението на ответника от 2 април 2014 г. по дело AT.39610 — Power Cables,

— при условията на евентуалност, на основание член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003 да намали по своя преценка размера на глобата, наложена на жалбоподателите в член 2, буква б) от решението на ответника от 2 април 2014 г. по дело AT.39610 — Power Cables,

— при всички положения, на основание член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателите излагат шест правни основания.

1. Първо правно основание: нарушаване на правото на защитата и на правото на справедлив съдебен процес поради отказ да се предостави достъп до документацията и уведомяване на английски език за исканията за информация и възраженията

   — в тази връзка наред с другото жалбоподателите твърдят, че ответникът е трябвало да разгледа становищата на другите адресати относно изложението на възраженията, свързани с достъпа до документацията по същия начин както другите документи, които евентуално биха могли да ги оневинят.

   — в допълнение се изтъква, че в случаите на еднородно и продължавано, съответно едно-единствено и продължено нарушение, достъпът до становищата на другите участници относно изложението на възражения е процесуалният еквивалент към отговорността за нарушения на другите участници.

   — освен това се твърди, че жалбоподателите, като предприятия със седалище в немскоговорящия кантон Ааргау (Швейцария) имат право да водят кореспонденцията си с ответника на немски език, тъй като става въпрос за официален език и дори работен език на ответника.

2. Второ правно основание: некомпетентност на ответника за извършени от трети държави нарушения, които нямат последици за ЕИП

— в това отношение се изтъква, че единствено общото твърдение за еднородно и продължавано, съответно едно-единствено и продължено нарушение не е достатъчно да обоснове компетентност на ответника за нарушенията на трети държави. Напротив, и в този случай ответникът е трябвало подробно да провери проектите, съответно действията извън ЕИП за техни непосредствени, съществени и предвидими последици за ЕИП.

3. Трето правно основание: нарушение на презумпцията за невиновност поради изместване и разширяване на доказателствените стандарти в рамките на еднородното и продължавано, съответно едно-единствено и продължено нарушение

— липсва еднородност на нарушенията, по-специално доколкото става въпрос за наземни и подводни кабели. Всъщност не е налице идентичност нито на стоките и услугите, нито на начина на изпълнение и е налице само частична идентичност на участващите предприятия и на физическите лица. Освен това липсва взаимно допълване между нарушенията.

— ответникът е трябвало да приведе точни и непротиворечиви доказателства за нарушението, по-специално за началната дата на участието, но и за неговия непрекъснат период за всяко предприятие поотделно.

— при едно само частично пряко участие в еднородно и продължавано, съответно едно-единствено и продължено нарушение ответникът би трябвало конкретно да докаже, че въпросното предприятие е искало да допринесе за постигането на всички общи цели и е знаело за всички останали противоправни действия на другите участници в рамките на общия план, съответно е можело разумно да ги предвиди. Тъй като ответникът не е провел това доказване, съответно не го е провел напълно, той не би трябвало да търси отговорност от жалбоподателите за цялото антиконкурентно поведение.

4. Четвърто правно основание: нарушение на задължението за провеждане на разследване и задължението за мотивиране поради погрешно установяване на фактите и изопачаване на доказателствата

— според жалбоподателите решението се основава на редица фактически хипотези, за които ответникът не е представил точни и непротиворечиви доказателства. По-специално с оглед на предполагаемата начална дата на участието на жалбоподателите, ответникът изопачава доказателствата, прави спекулативни изводи и не отчита най-малкото разумни алтернативни обяснения.

— решението освен това е противоречиво, тъй като установява в диспозитива едно-единствено и продължено нарушение, а мотивира еднородно и продължавано нарушение.

5. Пето правно основание: нарушение на материалното право поради неправилно прилагане на член 101 ДФЕС, съответно член 53 от Споразумението за ЕИП

Ответникът нарушава член 101 ДФЕС, съответно член 53 от Споразумението за ЕИП, като чрез правната фигура на еднородното и продължавано, съответно едно-единствено и продължено нарушение приписва на жалбоподателите споразумения на другите участващи предприятия, в които жалбоподателите обективно не са могли да участват.

6. Шесто правно основание: злоупотреба с власт поради неправилно определяне на глобата

— отклонението от основното правило по точка 13 от Насоките за изчисляване на глобите при определяне на референтната година е произволно, тъй като не е достатъчно мотивирано.

— освен това е налице противоречие и нарушаване на принципа *ne bis in idem*, когато преценката за тежестта на нарушението в рамките на определянето на основния размер се основава на еднородно и продължавано, съответно едно-единствено и продължено нарушение, чиято тежест е определена общо на 15 % и същевременно се определя допълнително увеличение от 2 % за участието в определени части от този глобален картел. Още при определянето на основния размер ответникът е трябвало да отчете, че жалбоподателите не могат да бъдат отговорни за целия картел.

— като е квалифицирал жалбоподателите като странични или допълнителни участници, ответникът е трябвало да се базира върху действителната роля на жалбоподателите в глобалния картел, а не върху случайни и лишени от релевантност доказателства.

— изтъква се също, че намаляването на глобата с 5 % е твърде малко и не отговаря на различното значение на ролята на организаторите на картела и основните участници и на незначителното участие на жалбоподателите.

Жалба, подадена на 12 юни 2014 г. — Furukawa Electric/Комисия

(Дело T-444/14)

(2014/C 303/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Furukawa Electric Co. Ltd (Токио, Япония) (представители: C. Pouncey, A. Luke и L. Geary, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени член 1, параграф 9, буква а) от решението, доколкото там се посочва, че през периода 18 февруари 1999 г. — 30 септември 2001 г. с участието на Furukawa е извършено нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП. При условията на евентуалност, да отмени член 1, параграф 9, буква а) от решението, доколкото там е установено, че евентуалното нарушение с участието на Furukawa е започнало на 18 февруари 1999 г. и/или че прякото участие на Furukawa в него е продължило след 11 юни 2001 г.,

— да отмени член 2, буква н) от решението и/или съществено да намали глобата,

— ако по жалба, подадена от VISCAS Corporation, Съдът намали наложената в член 2, буква п) от решението глоба за извършени от VISCAS Corporation нарушения, за които Furukawa носи солидарна отговорност, Съдът да постанови, че Furukawa има право размерът на глобата, за плащането на която Furukawa носи солидарна отговорност, да бъде намален в същата степен; и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят иска частична отмяна на Решение C (2014) 2139 окончателен на Комисията от 2 април 2014 г. по дело AT.39610 — Електрически кабели.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем правни основания.

1. С първото правно основание се твърди, че Комисията е нарушила член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП и/или Регламент № 1/2003 ([1]), тъй като е характеризирала неправилно поведението през периода от 18 февруари 1999 г. до 30 септември 2001 г. Според жалбоподателя:

— Комисията не е доказала наличието през този период на нарушение с участието на жалбоподателя — така, както това е описано в обжалваното решение; и

— субсидиарно, Комисията не е доказала, че евентуалното нарушение с участието на Furukawa е започнало на 18 февруари 1999 г.

2. С второто правно основание се твърди, при условията на евентуалност, че Комисията не е представила достатъчно доказателства, че жалбоподателят е продължил да участва в евентуалното нарушение след 11 юни 2001 г. или че след 30 септември 2001 г. е „продължил“ да участва в него посредством VISCAS Corporation.

3. С третото правно основание се твърди, при условията на евентуалност, че Комисията не е представила достатъчно доказателства относно степента на участие на жалбоподателя в нарушението.

4. С четвъртото правно основание се твърди, че по отношение на глобата, наложена на жалбоподателя за периода отпреди 1 октомври 2001 г., е налице изтекла давност.

5. С петото правно основание се твърди, при условията на евентуалност, че Комисията е допуснала грешки при изчисляването на наложената на жалбоподателя глоба, тъй като:

   — при пресмятането на глобата, наложена на жалбоподателя, използвала неверни стойности на продажбите,

   — неправилно изчислила коефициента за продължителност на нарушението; и

   — не приела, че по отношение на жалбоподателя е налице смекчаващо обстоятелство.

6. С шестото правно основание се иска от Съда евентуалното намаляване от същия на глобата, наложена на VISCAS Corporation, въз основа на подадена от VISCAS Corporation жалба за отмяна или за изменение на размера на наложената на това дружество глоба с обжалваното решение, да ползва и Furukawa.

7. Със седмото правно основание се твърди, че при всички случаи глобата е явно непропорционална, прекомерна и неподходяща и че следователно Съдът трябва да упражни пълен съдебен контрол съгласно член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003, за да преразгледа размера на глобата и съществено да го намали.

([1]) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС] (ОВ L 1 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 16 юни 2014 г. — ABB v Комисия

(Дело T-445/14)

(2014/C 303/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: ABB Ltd (Цюрих, Швейцария) и ABB AB (Västerås, Швеция) (представители: I. Vandenborre и S. Dionnet, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени частично член 1 от решението в частта, в която в него се установява, че жалбоподателите са участвали в едно-единствено и продължавано нарушение в сектора на подземните и/или подводните електрически кабели с (много) високо напрежение, доколкото искането се отнася до всички проекти, които изискват подземни електрически кабели с минимално напрежение от 110 киловолта (а не единствено до проектите, изискващи подземни електрически кабели с минимално напрежение от 220 киловолта);

— да отмени частично член 1 от решението в частта, в която в него се установява, че жалбоподателите са участвали в едно-единствено и продължавано нарушение в сектора на подземните и/или подводните електрически кабели с (много) високо напрежение, доколкото искането се отнася до всички компоненти, свързани с проекти, които изискват подземни електрически кабели с минимално напрежение от 110 киловолта (а не единствено до проектите, изискващи подземни електрически кабели с минимално напрежение от 220 киловолта);

— да отмени частично член 1 от решението в частта, в която в него се приема, че участието на жалбоподателите в нарушението е започнало на 1 април 2000 г.;

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателите искат частична отмяна на Решение C(2014) 2139 на Комисията от 2 април 2014 г. относно процедура по прилагане на член 101 ДФЕС и член 53 ЕИП по преписка AT.39610 — Power Cables.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат шест основания

1. Първото основание е изведено от обстоятелството, че Комисията не е изпълнила задължението си за доказване и е допуснала явна грешка в преценката, като е обявила, че нарушението се отнася до всички проекти, за които са необходими подземни електрически кабели с минимално напрежение от 110 киловолта, докато преписката на Комисия ясно сочела, че всички проекти, изискващи волтаж под 220 киловолта не са били предмет на нарушението.

2. Второто основание е изведено от това, че Комисията не е изпълнила задължението си за доказване, като е направила извод за участието на жалбоподателите в подобно нарушение във връзка с всички проекти, изискващи подземни електрически кабели с минимално напрежение от 110 киловолта.

3. Третото основание е изведено от това, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е включила в нарушението всички компоненти на подземни електрически кабели с минимално напрежение от 110 киловолта, докато съдържащите се в преписката доказателства сочели, че нарушението се е отнасяло само за компонентите на електрически кабели, свързани с проекти, изискващи подземни електрически каели с минимално напрежение от 220 kV.

4. Четвъртото основание е изведено от обстоятелството, че Комисията е допуснала правна грешка, като е обявила, че жалбоподателите са участвали в извършването на нарушението, считано от 1 април 2000 г.

5. Петото основание е изведено от това, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката и е нарушила презумпцията за невиновност, като е приела, че участието на жалбоподателите в извършването на нарушението е започнало на първата възможна дата.

6. Шестото основание е изведено от това, че обжалваното решение е достатъчно мотивирано, противно на изискванията на член 296 ДФЕС.

Жалба, подадена на 17 юни 2014 г. — Sumitomo Electric Industries and J-Power Systems/Комисия

(Дело T-450/14)

(2014/C 303/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Sumitomo Electric Industries Ltd (Осака, Япония) и J-Power Systems Corp. (Токио) (представители: M. Hansen, L. Crocco, J. Ruiz Calzado и S. Völcker, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени решението в частта, с която те са приети за отговорни за едно-единствено сложно продължено нарушение, включващо картел между европейски производители и редовни и асоциирани членове, и при условията на евентуалност — да намали съществено размера на глобата,

— при условията на евентуалност — да отмени член 1, параграф 8, букви а)—в) от решението в частта, с която жалбоподателите са приети за отговорни за нарушение за периода между 26 юли 2006 г. и 10 април 2008 г.,

— при условията на евентуалност спрямо предходното искане — да отмени член 2, буква м) от решението на Комисията и да намали размера на глобата, наложена на жалбоподателите, предвид силно ограниченото им участие през периода от 26 юли 2006 г. до 10 април 2008 г. и

— да отмени решението изцяло, тъй като в определяща степен се основава на доказателства, иззети незаконосъобразно в помещенията на Nexans SA и Nexans France,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири основания.

1. Първото основание е, че Комисията не доказала едно-единствено сложно продължено нарушение, включващо споразумение между азиатските и европейските производители да стоят настрана от съответните национални територии на останалите участници в споразумението и споразумение за разпределяне на проектите в Европейското икономическо пространство (ЕИП) между европейски дружества.

2. Второто основание е, че при прилагане на член 101 ДФЕС Комисията допуснала грешки при установяване на фактите и прилагане на правото, доколкото с обжалваното решение не било надлежно доказано участието на жалбоподателите през целия период на нарушението.

3. Третото основание е, че при изчисляване на глобата, наложена на жалбоподателите, Комисията допуснала грешки при прилагане на правото и при преценката, тъй като наложената глоба не отразявала тежестта на нарушението и твърде ограничената роля на жалбоподателите през значителен период от него.

4. Четвъртото основание е съществено процесуално нарушение и нарушение на правото на защита, тъй като обжалваното решение се основавало в определяща степен на доказателства, иззети незаконосъобразно от Комисията при проверки в помещенията на Nexans.

Жалба, подадена на 16 юни 2014 г. — Fujikura/Комисия

(Дело T-451/14)

(2014/C 303/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Fujikura Ltd (Токио, Япония) (представител: L. Gyselen, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да намали размера на глобата, която му е наложена с член 2, буква о) от решението за прякото му участие в картела между 18 февруари 1999 г. и 30 септември 2001 г.,

— да отмени член 2, буква п) от решението в частта, с която Fujikura е прието за солидарно отговорно за плащане на глобата, наложена на Viscas за периода от 1 януари 2005 г. до 28 януари 2009 г.,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е, че Комисията неправилно включила независимите продажби на компаниите — майки на Viscas, за 2004 г. в стойността на продажбите, използвана за определяне на основния размер на глобата. Жалбоподателят твърди, че е участвал в предполагаемия картел само до 30 септември 2001 г. и че независимите му продажби през 2004 г. не са част от картела.

2. Второто основание е, че Комисията нарушила принципа на пропорционалност, като при определяне на размера на глобата не отчела в достатъчна степен ограничената тежест на японските предприятия в картела. Жалбоподателят твърди, че тъй като се е сблъскал със значителни пречки за навлизане на пазара в Европа, поетото от него задължение да не се конкурира в Европейското икономическо пространство (ЕИП) е било без значение за ефективността на споразуменията между европейските доставчици за разпределяне на клиентите в ЕИП. Ето защо Комисията трябвало при определяне на глобите, наложени на жалбоподателя (или на други доставчици от Азия), да приложи коефициент на тежест, съществено различен от този за Европейските доставчици.

3. Третото основание е, че Комисията неправило приела, че жалбоподателят като дружество майка отговаря за плащане на глобата, наложена на Viscas и за периода след 1 януари 2005 г. Жалбоподателят твърди, че когато Viscas е започнало да функционира пълноценно като съвместно предприятие през януари 2005 г., правните връзки (напр. отчитане), организационните връзки (напр. командироване на членове на съвета на директорите на пълно работно време) и икономическите връзки (напр. гарантиране на кредити) между Viscas и жалбоподателя са станали прекалено слаби, за да може Комисията да заключи, че жалбоподателят е продължил да упражнява решаващо влияние върху Viscas през периода на нарушението между януари 2005 г. и януари 2009 г.

Жалба, подадена на 13 юни 2014 г. — Pannonhalmi Főapátság/Парламент

(Дело T-453/14)

(2014/C 303/50)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (Панонхалма, Унгария) (представител: D. Sobor)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение MS/sd[IPOL-COM-PETI D (2014) 14486] на Комисията по петициите на Европейския парламент от 16 април 2014 г., с което се оставя без разглеждане петицията по преписка „Замъкът Лоняи в Русовце (Словакия)“,

— да разпореди на Комисията по петициите на Европейския парламент да разгледа петицията и да приеме всички мерки, които се изискват от закона,

— да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди, че Комисията по петициите е допуснала процесуално нарушение, като не е мотивирала обжалваното решение.

В тази връзка жалбоподателят отбелязва, че съгласно член 201, параграф 8 от Правилника на Европейския парламент петициите, обявени за недопустими от комисията, се оставят без разглеждане и техните вносители се уведомяват за взетото решение и за мотивите за него. Жалбоподателят добавя, че в противоречие с предвиденото от този член ответникът не е посочил мотивите, поради които счита, че петицията няма връзка с областите на дейност на Съюза. Жалбоподателят също така се позовава на Решение на Общия съд по дело T-308/07, Tegebauer/Парламент от 14 септември 2011 г. (Сборник стр. II-279).

Жалба, подадена на 18 юни 2014 г. — AETMD/Съвет

(Дело T-460/14)

(2014/C 303/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (Париж, Франция) (представители: A. Willems, S. De Knop и J. Charles, адвокати)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 307/2014 на Съвета за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 875/2013 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои видове приготвена и консервирана сладка царевица на зърна с произход от Тайланд след междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009;

— да задължи Съвета да поправи Регламент за изпълнение (ЕС) № 875/2013 с оглед на отмяната на Регламент за изпълнение (ЕС) № 307/2004 на Съвета;

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага четири правни основания в подкрепа на своята жалба.

1. С първото основание се твърди, че институциите са допуснали явна грешка в преценката и са нарушили член 2, параграфи 3 и 4 от Регламент № 1225/2009 на Съвета ([1]) като не са преценили правилно доколко продажбите на River Kwai International Food Industry на вътрешния пазар са били осъществени при обичайни търговски условия и доколко поради това продажбите на вътрешния пазар трябва да служат за основа при изчисляването на нормалната стойност на продажбите на River Kwai International Food Industry.

2. С второто основание се твърди, че институциите са нарушили член 2, параграф 10 от Регламент № 1225/2009 на Съвета, тъй като не са направили обективно сравнение между износната цена и нормалната стойност на продажбите на River Kwai International Food Industry.

3. С третото основание се твърди, че институциите са нарушили член 11, параграф 3 от Регламент № 1225/2009 на Съвета, тъй като не са оценили надлежно твърдяната промяна в дъмпинговия марж на River Kwai International Food Industry и трайността на всяка подобна промяна.

4. С четвъртото основание се твърди, че институциите са нарушили член 19, параграф 2 и член 20, параграф 2 от Регламент № 1225/2009 на Съвета, тъй като не са предоставили на жалбоподателя подходящо обобщаване на доказателствата, въз основа на които са възнамерявали да изменят дъмпинговия марж на River Kwai International Food Industry, и не са изложили пред жалбоподателя съображенията, въз основа на които са възнамерявали да изменят антидъмпинговото мито на River Kwai International Food Industry.

([1]) Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51).

Жалба, подадена на 24 юни 2014 г. — Österreichische Post/Комисия

(Дело T-463/14)

(2014/C 303/52)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Österreichische Post AG (Виена, Австрия) (представители: H. Schatzmann и J. Bleckmann, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение за изпълнение на Комисията под номер C (2014) 2093, доколкото Директива 2004/17/ЕО следва да продължи да се прилага за възлагането на обществени поръчки за пощенските услуги, които не са посочени в член 1 от решението за изпълнение и чието освобождаване се иска от жалбоподателя съгласно член 30, параграф 6 от Директива 2004/17/ЕО,

— при условията на евентуалност, ако според Общият съд не е допустима или възможна частична отмяна на обжалваното решение, да отмени изцяло решението за изпълнение,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно съгласно член 263, втора алинея ДФЕС по отношение на необхванатите в член 1 от решението пощенски услуги, тъй като чрез неправилното приложение и погрешното тълкуване на Директива 2004/17/ЕО Комисията е нарушила правото на Съюза. При това жалбоподателят по същество изтъква, че извършваните от него пощенски услуги са пряко изложени на конкуренция в достатъчна степен, така че са налице условията за освобождаване съгласно член 30, параграф 1 от Директива 2004/17. Той посочва също, че Комисията неправилно е приложила установените в правото на Съюза и съдебната практика критерии и методи за определянето на пазара.

Освен това жалбоподателят твърди съществено процесуално нарушение, тъй като Комисията не е дала достатъчна обосновка за решението си.

На последно място жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила универсалните основни процесуални права, тъй като при липса на съдържателен отговор на доводите на жалбоподателя и представените от него доказателства е нарушила правото му на изслушване.

Жалба, подадена на 25 юни 2014 г. — Stavytskyi/Съвет

(Дело T-486/14)

(2014/C 303/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Edward Stavytskyi (Белгия) (представители: J. Grayston, Solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta и M. Gambardella, адвокати)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение за изпълнение 2014/216/ОВППС на Съвета от 14 април 2014 година за изпълнение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 111, стр. 91), и Регламент за изпълнение (ЕС) № 381/2014 НА СЪВЕТА от 14 април 2014 година за изпълнение на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 111, стр. 33), доколкото в оспорвания акт името на жалбоподателя фигурира в списъка на лицата, образуванията и органите, за които се прилагат ограничителните мерки;

— да разпореди на Съвета да заплати съдебните разноски за настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят изтъква шест правни основания във връзка с нарушение на съществени процесуални предпоставки, както и с нарушение на Договорите и на правните норми относно тяхното прилагане; нарушение на правото на лицето да бъде изслушано, нарушение на задължението за информиране, недостатъчни мотиви, нарушение на правото на защита, неправилно правно основание, и явна грешка в преценката.

Жалбоподателят твърди, че Съветът не го е изслушал, като не са налице данни за противното. Нещо повече, Съветът не уведомил жалбоподателя за приемането на оспорваните актове и във всички случаи тези актове съдържали недостатъчни мотиви. Съветът не отговорил на исканията за достъп до информация и до документите. С това бездействие Съветът нарушил правото на защита на жалбоподателя, на когото е била отнета възможността да се противопостави ефективно на констатациите на Съвета, като се има пред вид, че жалбоподателят не приема тези констатации. Освен това приетите от Съвета мерки не са мерки от външнополитически характер, а съставляват мерки от областта на международно сътрудничество по наказателни дела, които съответно са приети на неправилно правно основание. И накрая, приетите от Съвета мерки не отчитат релевантните обстоятелства, както и практиката на Европейския съд по правата на човека относно наказателните производства в Украйна, по-конкретно във връзка с преследването на бившите държавни служители.

Иск, предявен на 1 юли 2014 г. — Vidmar и др./Европейски съюз

(Дело T-507/14)

(2014/C 303/54)

Език на производството: хърватски

Страни

Ищци: Vedran Vidmar (Загреб, Хърватия), Saša Čaldarević (Загреб), Irena Glogovšek (Загреб), Gordana Grancarić (Загреб), Martina Grgec (Загреб), Ines Grubišić (Vranjic, Хърватия), Sunčica Horvat Peris (Karlovac, Хърватия), Zlatko Ilak (Samobor, Хърватия), Mirjana Jelavić (Virovitica, Хърватия), Romuald Kantoci (Pregrada, Хърватия), Svjetlana Klobučar (Загреб), Ivan Kobaš (Županja, Хърватия), Zlatko Kovačić (Sesvete, Хърватия), Tihana Kušeta Šerić (Сплит, Хърватия), Damir Lemaić (Загреб), Željko Ljubičić (Solin, Хърватия), Gordana Mahovac (Nova Gradiška, Хърватия), Martina Majcen (Krapina, Хърватия), Višnja Merdžo (Rijeka, Хърватия), Tomislav Perić (Загреб), Darko Radić (Загреб), Damjan Saridžić (Загреб), Darko Graf (Загреб) (представител: D. Graf, адвокат)

Ответник: Европейски съюз

Искания на ищците

Ищците искат от Общия съд:

— с предварително решение да осъди Европейският съюз да обезщети въз основа на член 340 , параграф 2 ДФЕС всички материални вреди, претърпени от всички ищци в периода между 1 януари 2012 г. до момента, в който те започнат да изпълняват функциите на държавни съдебни изпълнители в Хърватия, в съответствие с член 36, параграф 1 и с точка 1 от приложение VII към Акта за присъединяване, които са задължителни за всички 28 държави, подписали Договора за присъединяването на Република Хърватия към Европейския съюз от 9 декември 2011 г., както и за Европейската комисия, доколкото тези вреди произтичат от това, че Комисията не е изпълнила задължението си за контрол (*monitoring*) по член 36, параграфи 1 и 2 от Акта за присъединяване с цел да гарантира изпълнението от Република Хърватия на задължението да осигури встъпването в длъжност на държавните съдебни изпълнители в Хърватия на 1 януари 2012 г., което е било поето в хода на преговорите по присъединяването на Република Хърватия към Европейския съюз в рамките на глава 23 „Съдебна система и основни права“ и което е било посочено в точка 1 от приложение VII към Акта за присъединяване „Конкретни ангажименти, поети от Република Хърватия в хода на преговорите за присъединяване“, в която се предвижда: „1. Да продължи да осигурява ефективно изпълнение на стратегията за реформа на съдебната система и плана за действие“.

— да спре разискванията относно общия размер на имуществените вреди, чието обезщетяване ищците търсят от Европейския съюз с настоящия иск, до момента, в който предварителното решение, посочено в първото тире на настоящия иск, придобие сила на пресъдено нещо,

— след като предварителното решение, посочено в първото тире на настоящия иск, придобие сила на пресъдено нещо и след приключването на устните състезания и представянето на доказателствата за определяне на общия размер на имуществените вреди, чието обезщетяване ищците търсят с настоящия иск, да осъди Европейския съд да обезщети всеки от ищците за понесените имуществени вреди в резултат на неправомерното бездействие на Комисията, посочено в първото тире на настоящия иск, тоест пълния размер на претърпените вреди (*damnum emergens*) и пълния размер на пропуснатите ползи (*lucrum cessans*) от ищците през периода от 1 януари 2012 г. до датата, на която Общият съд отправи своите въпроси до министерствата на финансите и на правосъдието на Република Хърватия, на стойност 600 000,00 EUR за всяка календарна година и за всеки от ищците, ведно с лихвите за забава в размер 12 % годишно, считано от:

  — 1 януари 2012 г. до ефективното изплащане на обезщетението за претърпените вреди;

  — 1 януари 2013 г. до ефективното изплащане на обезщетението за пропуснатите ползи от ищците през 2012 г.;

  — 1 януари 2014 г. до ефективното изплащане на обезщетението за пропуснатите ползи от ищците през 2013 г.;

  — 1 януари 2015 г. до ефективното изплащане на обезщетението за пропуснатите ползи от ищците през 2013 г.;

— след като предварителното решение, посочено в първото тире на настоящия иск, придобие сила на пресъдено нещо и след приключването на устните състезания и представянето на достатъчни доказателства за искания в случая размер, да осъди Европейският съюз да заплати на всеки от ищците съдебните разноски, направени в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на своя иск ищците посочват правни основания, които по същество са сходни с посочените по дело T-109/14, Škugor и др./Европейски съюз. ([1])

([1]) ОВ C 142, стр. 38.

Жалба, подадена на 3 юли 2014 г. — — Staywell Hospitality Group/СХВП– Sheraton International IP (PARK REGIS)

(Дело T-510/14)

(2014/C 303/55)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Sydney, Австралия) (представител: D. Farnsworth, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sheraton International IP LLC (Stamford, Съединени Американски Щати)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— Да отмени решението на Пети апелативен състав от 30 април 2014 г. по преписки R 240/2013-5 и R 303/2013-5 доколкото те се отнасят до преписка Case R 240/2013-5; и

— Да осъди ответника да заплати собствените си съдебни разноски и направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка, съдържаща словни елементи „PARK REGIS“ за услуги от класове 35, 36 и 43 — Заявка за марка на Общността No 9 488 933

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Sheraton International IP LLC

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Фигуративна и словна марка „ST. REGIS“ за услуги от класове 36, 42 и 43, международна регистрация на марката, обозначаваща Европейския съюз, на словната марка „ST. REGIS“ за услуги от клас 36, както и общоизвестната и словната марка „ST. REGIS“ в Европейския съюз

Решение на отдела по споровете: Уважава частично възражението

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбите

Изложени основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 7 юли 2014 г. — GreenPack/СХВП (greenpack)

(Дело T-513/14)

(2014/C 303/56)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: GreenPack GmbH (Хенигсдорф, Германия) (представители: P. Ruess и A. Doepner-Thiele, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 29 април 2014 г., постановено по преписка R 2324/2013-1,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „greenpack“ за стоки от клас 9 — заявка за марка на Общността № 11 926 706

Решение на проверителя: отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания:

— нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,

— нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 9 юли 2014 г. — Hispavima/Комисия

(Дело T-514/14)

(2014/C 303/57)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Hispavima, SL (Мурсия, Испания) (представители: A. Ward, A. Barba и J. Torrecilla, abogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение по силата на член 263 ДФЕС, доколкото с него се обявява наличието на държавна помощ и се разпорежда нейното възстановяване от инвеститорите от обединенията по икономически интереси;

— при условията на евентуалност, да уважи изтъкнатите доводи и да остави без приложение заповедта за възстановяване на твърдените помощи в член 4, параграф 1 in fine от решението като противоречаща на принципите на правна сигурност и на оправданите правни очаквания, тъй като възстановяването на помощите не може в никакъв случай да се иска преди публикуването в *Официалния вестник на ЕС* на решението за откриване на официалната процедура по разследване от 21 септември 2011 г.; освен това да се приеме наличието на защита на оправданите правни очаквания по отношение на онези обединения по икономически интереси, които отговарят на обективните критерии за прилагане на оспорваните данъчни предимства преди публикуването на решението от 2006 г. в *Официалния вестник на ЕС*;

— да отмени частично член 2 от решението и да обяви за неправомерна предложената в членове 263 — 269 от решението методология за определяне на предполагаемите предимства, които инвеститорите трябва да възстановят, тъй като тя би трябвало да включва редица приспадания, които не са били взети предвид;

— да обяви частичната отмяна на член 4, параграф 1 от решението, тъй като Комисията очевидно е превишила своята компетентност, обявявайки в този член за нищожни договорните клаузи, предвиждащи обезщетяване в полза на инвеститорите в случай, че финансовите предимства на испанската система за финансов лизинг бъдат обявени за съставляващи неправомерна държавна помощ, и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи са сходни с вече изложените по дела T-401/14, Duro Felguera/Комисия, T-700/13, Bankia/Комисия и T-500/14, Derivados del Flúor/Комисия.

Жалба, подадена на 10 юли 2014 г. Grupo Morera & Vallejo и DSA/Комисия

(Дело T-519/14)

(2014/C 303/58)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Grupo Morera & Vallejo, SL (Севиля, Испания), DSA, Defensa y Servicios del Asegurado, SA (Севиля, Испания) (представители: Navarro Varona, P. Vidal Martínez и G. Canalejo Lasarte, abogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— Да отмени обжалваното решение по силата на член 263 ДФЕС, доколкото с него се обявява наличието на държавна помощ и се разпорежда нейното възстановяване от инвеститорите;

— при условията на субсидиарност, да отмени членове 1, 2 и член 4, параграф 1 от решението, доколкото с тях инвеститорите се идентифицират като бенефициери, длъжни да възстановят предполагаемата помощ;

— при условията на евентуалност, да остави без изпълнение заповедта за възстановяване на помощта от инвеститорите по член 4, параграф 1 *in fine*, като противоречаща на принципите на правна сигурност и на оправданите правни очаквания, доколкото възстановяването на помощта не може да се разпорежда преди датата на публикуване на решението за започване на производството по разследване;

— при условията на евентуалност, да отмени член 2 от решението и да обяви за неправомерна предложената в точки 263 — 167 от това решение методология за определяне на предполагаемото предимство, подлежащо на възстановяване от инвеститорите, доколкото тази методология трябва да се измени, като се вземат предвид някои приспадания;

— да обяви член 4, параграф 1 от решението за несъществуващ или при условията на евентуалност, да го отмени отчасти във връзка с предвидената в него забрана „за прехвърляне на тежестта на възстановяване на други лица“, доколкото това води до изразяване на становище по забраната или по предполагаемата нищожност на договорните клаузи за търсене от трети лица на сумите, които инвеститорите трябва да възстановят на испанската държава, и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи са сходни с вече изложените по дела T-401/14, Duro Felguera/Комисия, T-700/13, Bankia/Комисия и T-500/14, Derivados del Flúor/Комисия.

Жалба, подадена на 11 юли 2014 г. — bd breyton-design/СХВП (RACE GTP)

(Дело T-520/14)

(2014/C 303/59)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: bd breyton-design GmbH (Щоках, Германия.) (представители: T. Raab и H. Lauf, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени изцяло решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 27 март 2014 г., постановено по преписка R 1230/2013-1,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „RACE GTP“ за стоки от клас 12 — заявка за марка на Общността № 11 018 918

Решение на проверителя: отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009, както и нарушение на член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 13 юли 2014 г. — Compagnie générale des établissements Michelin/СХВП — Continental Reifen Deutschland (XKING)

(Дело T-525/14)

(2014/C 303/60)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Compagnie générale des établissements Michelin (Клермон-Феран, Франция) (представител: L. Carlini, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Continental Reifen Deutschland GmbH (Хановер, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 5 май 2014 г. по преписка R 1522/2013-4,

— да осъди ответника и другата страна в производството, в случай, че встъпи, да заплатят разноските в производството.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка, съдържаща словния елемент „XKING“ за стоки от клас 12 — заявка за марка на Общността № 10 644 821

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: марки на Общността № 5 293 782 и № 5 560 396, национални марки и международни регистрации

Решение на отдела по споровете: уважава изцяло възражението

Решение на апелативния състав: отменя обжалваното решение и отхвърля възражението

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламента относно марката на Общността

Жалба, подадена на 14 юли 2014 г. — Matratzen Concord/СХВП — Barranco Rodriguez (Matratzen Concord)

(Дело T-526/14)

(2014/C 303/61)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Matratzen Concord GmbH (Кьолн, Германия) (представител: I. Selting, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Други страни в производството пред апелативния състав: Mariano Barranco Rodriguez и Pablo Barranco Schnitzler (Сант Хуст Десверн, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 9 април 2014 г. по преписка R 1523/2013-1,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително направените в хода на производството.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Словна марка „Matratzen Concord“ за стоки от класове 10, 20, 24 и 35 — Заявка за марка на Общността № 10 359 404

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Mariano Barranco Rodriguez и Pablo Barranco Schnitzler

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Национална словна марка „MATRATZEN“ за стоки от класове 20 и 35

Решение на отдела по споровете: Уважава отчасти възражението

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1 от Регламент № 207/2009, както и на член 41, параграф 1, буква а) и на член 42, параграф 2 от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 15 юли 2014 г. — Information Resources/СХВП (Growth Delivered)

(Дело T-528/14)

(2014/C 303/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Information Resources, Inc. (Чикаго, САЩ) (представител: C. Schulte, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 5 май 2014 г. по преписка R 1777/2013-4;

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Словна марка „Growth Delivered“ за услуги от класове 35, 41 и 42

Решение на проверителя: Отхвърля заявката за регистрация

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1), букви б) и в) от РМО.

Жалба, подадена на 14 юли 2014 г. — adp Gauselmann/СХВП (Multi Win)

(Дело T-529/14)

(2014/C 303/63)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: adp Gauselmann GmbH (Еспелкамп, Германия) (представител: P. Koch Moreno, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 29 април 2014 г. по преписка R 1326/2013-1,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „Multi Win“ за стоки и услуги от класове 9, 28 и 41 — заявка за марка на Общността № 11 206 364

Решение на проверителя: отхвърля заявката

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 11 юли 2014 г. — Verein StHD/СХВП (изображение на черна панделка)

(Дело T-530/14)

(2014/C 303/64)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Verein Sterbehilfe Deutschland (Verein StHD) (Цюрих, Швейцария) (представител: P. Brauns, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени частичното отхвърляне на заявка за марка на Общността № 11 624 483 от 13 август 2013 г. и решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 5 май 2014 г., постановено по преписка R 1940/2013-4,

— да постанови допускане на регистрацията на марка на Общността № 11 624 483 (и) за следните услуги:

35: събиране и компилация на тематични статии от пресата; разпространение на реклами; разпространение на рекламни материали [листовки, проспекти, брошури, мостри],

41: публикуване на книги; обща разяснителна работа сред обществеността на тема „смърт“ чрез мероприятия като семинари, кръжоци за дискусия и други курсове за допълнително обучение; публикуване и издаване на печатни материали на тема „смърт“,

44: консултации по фармация; медицинска помощ; консултантски услуги, свързани със здравето; услуги на болногледачки; терапевтични услуги; услуги на психолог,

45: персонални и социални услуги, извършвани от трети лица с цел удовлетворяване на индивидуални нужди, а именно семейни грижи, болнични грижи, грижи за лица с увреждания, евтаназия, помощ при смърт, грижи в края на живота, грижи в края на живота чрез консултация, утеха и помощ за засегнатите лица и лицата, които ги подпомагат, обща консултация за живота, като се обръща особено внимание на темата „смърт“, грижи през деня, нощно дежурство, денонощни грижи, услуги през почивните и празничните дни, консултантска дейност на цялата федерална територия, дейност за предоставяне на грижи на цялата федерална територия,

— да осъди ответника да заплати разноските, направени в производството по обжалване R 1940/2013-4, както и разноските, направени в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, която изобразява черна панделка за услуги от класове 35, 41, 44 и 45 — заявка за марка на Общността № 11 624 483

Решение на проверителя: отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания:

— нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,

— нарушение на член 7, параграф 1, букви б), в) и г) от Регламент № 207/2009,

— нарушение на член 7, параграф 1, буква е) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 17 юли 2014 г. — Alsharghawi/Съвет

(Дело T-532/14)

(2014/C 303/65)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Йоханесбург, Южна Африка) (представител: É. Moutet, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение 2011/137/ОВППС и Решение 2011/178/ОВППС,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първо основание — липса на компетентност на Съвета да включи жалбоподателя в списъка на лицата, на които са наложени ограничителни мерки, тъй като името му не е посочено в Резолюции на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации 1970 (2011) и 1973 (2011).

2. Второ основание — нарушение на задължението за мотивиране, доколкото Съветът се ограничил с това да се основе на посочените по-горе резолюции, без да прецени личното положение на жалбоподателя.

3. Трето основание — нарушение на правото на защита на жалбоподателя и на презумпцията за невиновност поради липсата на състезателна процедура.

4. Четвърто основание — нарушение на основните права, доколкото с наложените на жалбоподателя ограничителни мерки Съветът незаконосъобразно ограничил свободата му на движение и правото му на собственост.

Жалба, подадена на 16 юли 2014 г. — North Drilling/Съвет

(Дело T-539/14)

(2014/C 303/66)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: North Drilling Co. (Техеран, Иран) (представители: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea y J. Iriarte Ángel, abogados)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени член 1 от Решение 2014/222/ОВППС на Съвета 2014/222/PESC от 16 април 2014 година в частта, която се отнася до него, и да заличи името му от приложението към това решение,

— да отмени член 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 397/2014 на Съвета от 16 април 2014 година в частта, която се отнася до него, и да заличи името му от приложението към този регламент, и

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага седем основания за отмяна.

1. Първото основание — явна грешка в преценката на обстоятелствата, довели до приемането на обжалваните разпоредби, доколкото те не отговарят на действителността или нямат доказателствена стойност.

2. Второто основание — неизпълнение на задължението за мотивиране, доколкото що се отнася до NDC съображенията за приемането на обжалваните разпоредби са не само несъстоятелни, но и неточни, неспецифични и общи, което е попречило на жалбоподателя да организира защитата си.

3. Третото основание — нарушение на правото на ефективна съдебна защита, във връзка с мотивирането на актовете, недоказаността на изложените съображения, както и правото на защита и правото на собственост, доколкото не са спазени изискването за мотивиране и изискването за събиране на конкретни доказателства, което има отражение и върху останалите права.

4. Четвъртото основание — превратно упражняване на власт, доколкото са налице обективни, точни и непротиворечиви данни, въз основа на които може да се поддържа, че с приемането на санкционните мерки Съветът, злоупотребявайки умишлено с положението си, е преследвал цели, различни от тези, които посочва.

5. Петото основание — неправилно тълкуване на приложените правни норми, доколкото същите са широко и погрешно тълкувани и приложени, което не е допустимо, когато става въпрос за санкционни разпоредби.

6. Шестото основание — нарушение на правото на собственост, доколкото същото е ограничено без да е налице действителна причина за това и без да е спазен принципът на пропорционалност.

7. Седмото основание — нарушение на принципа за равно третиране, доколкото е засегнато конкурентното положение на дружеството жалбоподател без да има причини за това.

Жалба, подадена на 18 април 2014 г. — Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris v СХВП — Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)

(Дело T-541/14)

(2014/C 303/67)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl) (Salice Salentino, Италия) (представител: D. Russo, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Vicente Gandía Pla SA (Chiva, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 21 май 2014 г. по преписка R 917/2013-4;

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка, съдържаща словни елементи „ILLIRIA“ за „вина“ от клас 33 — Заявка за марка на Общността № 10 599 033

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Марка на Общността, регистрирана под № 8 299 653

Решение на отдела по споровете: Отхвърля възражението

Решение на апелативния състав: отменя обжалваното решение и уважава жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1 от РМО.

Определение на Общия съд от 12 юни 2014 г. — Makhlouf и др./Съвет

(Съединени дела T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12 — T-102/12 и T-446/12) ([1])

(2014/C 303/68)

Език на производството: френски

Председателят на седми състав разпореди съединените дела да бъдат заличени от регистъра.

([1]) ОВ C 290, 1.10.2011 г.

Определение на Общия съд от 8 юли 2014 г. — Gemeente Bergen op Zoom/Комисия

(Дело T-641/13) ([1])

(2014/C 303/69)

Език на производството: нидерландски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

([1]) ОВ C 31, 1.2.2014 г.

Определение на Общия съд от 25 юни 2014 г. — José Manuel Baena Grupo/СХВП — Neuman (Изображение на седнала фигура)

(Дело T-28/14) ([1])

(2014/C 303/70)

Език на производството: испански

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

([1]) ОВ C 78, 15.3.2014 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG